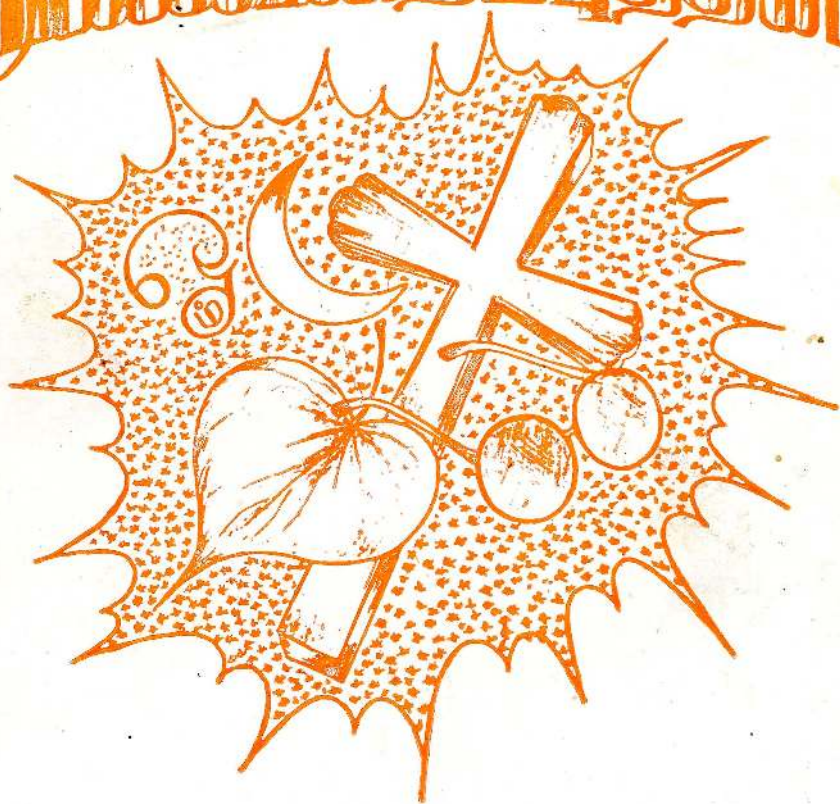

முத்தமிழ்க் கவிதைப் பந்தகம்

சுந்தர் வாசுதேவரவாணாசர்.

புதுக்கவிதைப் புத்தகம்

கவிஞர் வாகரை வாணன்

ஒய்வு பெற்ற ஆசிரியர்
புனித - பத்திரிசியார் கல்லூரி
யாழ்ப்பாணம்
இலங்கை.

வெளியீடு

அள்ளல் பேதுருப்பிள்ளை உடையார்
தினவகம்
வாகரை
மட்டக்களப்பு.

முதற் பதிப்பு :

10 - 02 - 1998

உரிமை :

செல்வி. கோமகள் அரியரத்தினம்
(வாகரைவாணம்)

வெளியீடு :

19.

விலை ரூபா :

75/-

அச்சுப்பதிப்பு :

ஜெஸ்கொம் பிறினர்ஸ்
இல. 1, யேசுசபை வீதி
மட்டக்களப்பு.

வாகரை - பனிச்சங்கேணி
கிராமங்களின் அதிகாரியும்
(Village Headman)

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின்
வடமோடி நாட்டுக்கூத்து
ஆசிரியர்களில் ஒருவரும்

என்

அன்புத் தந்தையாரான
திருமிகு

பேதுருப்பிள்ளை உடையார் சந்தியாப்பிள்ளை விதானையார்
அவர்கள்

அமரத்துவம் அடைந்து

இருபதாண்டுகள் (1979 - 1999) நிறைவுஎய்துவதன்
நினைவாக

இந் நூல் வெளியிடப்படுகின்றது

அருட்தந்தை. போல் சற்குணநாயகம், யே.ச

அவர்களின்

ஆதரவுதான்

இந் நூலின்

தேர்ந்தெடுத்தற்கு

ஆதாரம்

நல்ல அந்த உள்ளத்திற்கு

எனது நன்றி!

கம்பனோடு கவிதை காட்டுக்குப் போய்விட்டதா?

கம்பன் புகழ் பாடிக் கண்ணித்தமிழ் வளர்க்கிறோம் என்று கூறும் ஒரு கட்சியினர் கம்பனோடு கவிதை காட்டுக்குப் போய் விட்டதே என்று அழுது கண்ணீர் வடிக்கும் காட்சி ஆண்டுக்கொரு தடவையாவது அரங்கேறவே செய்கின்றது.

இப்படிச் சண்ணீர் ததும்பக் காட்சியளிப்பவரைக் காணும் வாய்ப்புப் பெற்ற இன்னுமொரு பகுதியினர் அவர்களுக்கு ஆறுதல் கூறுவது போல, இல்லை .. இல்லை .. பாரதியோடுதான் சலிதை பாடல ஏறிவிட்டது என்று கூறிப் பச்சாத்தாபப்படுவதையும் பார்க்கின்றோம்.

இந்த இலக்கிய சிகாமணிகள் சொல்வதையெல்லாம் கேட்கும் போது நமக்கு சைவசித்தாந்தம் என்னும் சொற்றொடருக்குக் கொடுக்கப்படும் விளக்கமே நிலைவுக்கு வருகின்றது. சிந்தாந்தம் என்றால் சிந்தனையின் முடிவு. முடிந்த முடிவு என்பதுதான் அந்த விளக்கம்.

உலகத்தில் உள்ள அனைத்தும் பரிணாமத்திற்கு உட்பட்டவை. மனித சிந்தனை எதுவும் பறுபரிசீலனை செய்யத்தக்கவை என்பதை நாம் அறிவோம். ஆனால் குறிப்பிட்ட சில கருத்துக் கேவையை மட்டும் முடிந்த முடிவாகச் சிலர் அங்கீகரிப்பதுதான் நமக்குப் புரியவேயில்லை. அக் கருத்துக்களுக்குப் பரிணாமத்தில் இருந்து விதி விலக்களிக்கப்பட்டிருக்கின்றதா, என்ன?

கம்பனோடு கவிதை கடுகாட்டுக்குப் போய்விட்டது என்று கதை அளப்பாரும் - இல்லை, இல்லை பாரதியோடுதான் அது ஒரேயடியாகப் படுத்து விட்டது என்று பதறித்துடிப்போரும் நம்மைப் பொறுத்தவரையில் சித்தாந்தவாதிகளாகவே தென்படுகின்றார்கள்.

இவர்கள் மட்டுமல்ல, தமிழ் இலக்கியத்தைக் கூறுபோட நினைக்கும் ஒரு சிறு கூட்டத்தினர் 'முற்போக்கு' என்ற வட்டத்திற்குள் அதனை முடக்கி இயல்பான அடன் வளர்ச்சிக்கு இடையூறு விளைவிப்பதையும் பார்க்கின்றோம்.

எனவே தான், இலக்கியகாரர் என்று சொல்லப்படுகின்ற அனைவருக்கும் பொதுவாகவே சொல்லிக் கோள்ள விரும்புகின்றோம்.

கம்பனையே ஒரு கை பார்க்கக் கூடிய கவிச்சக்கரவர்த்திகள் - பாரதியை ஒரு பக்கம் தள்ளி விடக் கூடிய கவியரசர்கள் இன்றும் நம் மத்தியில் இருக்கவே இருக்கின்றார்கள். ஆனால் காலம் தான் அவர்களை அடையாளம்செய்து கொள்ளவில்லை. காலம் அவர்களைக் கண்டு கொள்ளும் போது 11ம் நூற்றாண்டுக் கப்பனும், 19ம் நூற்றாண்டு பாரதியும் இருந்த இடம் தெரியாமல் போய் விடுவார்கள்.

இருக்கும் போதே மேதைகளை இருட்டடிப்புச் செய்து பழக்கப்பட்ட 'கால'த்திற்கும் அந்தக் 'கால'த்தை அரசியல் வித்தைகளால் தமது கைக்குள் வைத்திருக்கும் ஒரு சில குழுவினருக்கும் இப்படியொரு கருணை அவர்கள் மீது பிறக்குமா என்பது கேள்வியே!

இது எனது நாலாவது புதுக்கவிதைப் புத்தகம் இதில் இருக்கும் ஐவரும் எங்கள் வணக்கத்தக்குரியவர்கள். மதராச்சரியங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட மகான்கள்' ஆயுத யுகத்தில் அல்லல்படும் நமக்கு அவசரமாகத் தேவைப்படுபவர்கள்.

இளைஞர்கள் இனியாவது இவர்கள் பக்கம் திரும்பட்டும். இந்த உலகம் உருப்பட இது தான் ஒரே வழி!

கலைவாசம்,
479 3, புதிய கர்முனை வீதி,
நாவற்குடா,
மட்டக்களப்பு.
10.02.1998

அன்பன்
வாகரை வரணன்

போதி மரத்துப் புத்தர்

இமயமலை
இந்துக்களின்
கைலாசம்

புனித கங்கை
இங்கிருந்து தான்
பொங்கி வழிகிறது

கங்கையில்
நீராடும் தேசம்
கயில வஸ்து

இத
இயற்கையின்
உலகம்
இளமையின்
கொலு மண்டபம்

அழகு
வீற்றிருக்கும்
ஆலயம்

பனிப்பால் வடிக்கும்
பர்வதங்கள்
பவளங்கள் சொரியும்
பச்சினங் கொடிகள்

முறுவல் செய்ய
சகுனம் பார்க்கும்
மொட்டுக்கள்

தொங்கும்
கொடித் தொட்டிலை
தொட்டு ஆட்டும்
காற்று..... அதில்

துயில் கொள்ளும்
மலர்க் குழந்தைகள்

பூக்கள் தாவி
இந்த மண்ணின்
புத்திரிகள்

காலையில் எழுந்து
கருவண்டுகள்
பூ எனும்
நாதஸ்வரத்தில்
பூபாளம் பாடும்

மலைக் காற்று
இந்த நாட்டின்
மாமருந்த

இதனாக இங்கே
இறப்பே இல்லை

சாரல் அதன்
சந்தோஷம்

குளிர்ச்சியில் நிலம்
கூத்தாடும்

பகலவன் முகத்தைப்
பார்த்தால் போதும்
பரவசத்தால்
பனி மலைகள் உருகி
ஆறாகப் பாயும்

மரங்கள்
அம் மண்ணின்
வரங்கள்

பழக் குலைகள்
அதன்
பரிசுகள்

பறவைகளுக்கு
அதுவே
பரலோகம்

நிலம்
நீழலாடை
போர்க்கும்

பசு மாடுகளுக்கு
அது
பஞ்சு மெத்தை

மழைக்கும்
அந்த மண்ணுக்கும்
தினமும்
மணி விழாவே

மகுடம் சூடிய
மலைகள் அதன்
மாகோன்னதங்கள்
அவை
மேகங்கள் தங்கும்
மேல் வீடுகள்

ஞயில்களும் கிளிகளும்
கூடும் இடமே
அந்தத் தேசத்தின்
கலைக் கூடம்

அழகு மயில்களே
ஆஸ்தான
நர்த்தகிகள்

கபிலவஸ்து
ஒரு
காந்தக் கட்டி

இறைவனைக் கூட
அது
இழுத்துக் கொள்ளும்

சாக்ஷியர்
சத்திரியர்கள்

வீரம்
தோளிலும் மார்பிலும்
வீற்றிருக்கும்

நெற்றியில்
வெற்றி
நின்று துலங்கும்

ஆரியர் இவர்
சூரிய வம்சம்

கோசலத்திலும்
சாக்ஷியர்
கொடி
பறந்தது

சுத்தோதனன்
கபிலவஸ்துவின்
சுதந்திர மன்னன்

நாட்டின் தலைவன்
மன்னனே ஆயினும்
நடந்தது
மக்கள் ஆட்சியே

தனி நாயகத்தை
விரும்பாத
சன நாயகம்
அந்த மண்ணின்
தனிப்பலம்

சுதந்திரக் காற்று
இதனால்
அந்த மண்ணின்
முலை முடுக்கெல்லாம்
சுற்றுணாப் போகும்

சுத்தோதனன்
மனைவி
ஒரு சுந்தரி

ஜேவதா என்ற
ஊரின் தேவதை

மகா மாயா
அவளின்
மகிலை நாமம்

வாழ்க்கை
அவளுக்கு
வசந்தம்

புயல்
அந்தப் பக்கம்
போனதேயில்லை

தித்தில்கும்
 திருமண வாழ்வு
 தேவியின் வயிற்றில்
 முத்தொன்றைப்
 பரிசாக
 முன் வைத்தது

அரசன்
 மசிழ்ச்சியில்
 முழுகிப் போனான்

மகப் பேற்றுக்காக
 மாயா
 தேவதா ஊடுக்குத்
 தேரேறினாள்

முன்னும் பின்னும்
 படைகள் மொய்க்க
 அன்னம் ஆரோகணித்தாள்

நடுவழியில்
 ஒரு
 நந்தவனம்

படைகள் தரித்தன
 பாலை
 களைத்துப் போனதால்

உள்ளத்தை
 உகப்பி விடும்
 உலும்பினி வனம் அது
 உடல் சோர்ந்த
 மாயா அங்கே
 ஒய்வேடுத்தாள்

செய்தி அறிந்த
 தென்றல் அவளைத்
 தேடி வந்தது

மலர்கள்
 நறுமணத்தை
 அள்ளி வீசின
 மயில்களும் குயில்களும்
 மருவி நின்றன
 மாயா
 மயங்கிப் போனாள்

வைகாசி
 நிலவுப் பெண்
 அன்று வானில்
 கை வீசி வந்தாள்
 உலும்பினி
 தேவர்
 உலகமானது

ஒய்ந்திருந்த
 மாயாவின்
 உடலினுள்
 வேதனை
 உட்பிரவேசித்தது
 சாய்ந்தாள்
 சரிந்தாள்
 மகவு ஒன்று
 மலர்ச் சோலையில்
 முகம் காட்டியது
 முழு நிலவாக

என்னைப் போல்
 இன்னு மொன்றா
 வெண்ணிலா
 வெட்கித்
 தலை குனிந்தது

பூமி எங்கும்
 சூரிப்பு
 வானலோகத்திலும்
 மகிழ்ச்சி வெள்ளம்
 வாரீந்தோடியது
 ஞானி அசிதர்
 நடப்பதைக் கண்டு
 என்ன காரணம்
 என்றார்
 இமையோரிடம்

புவனத்தில்
 அவதரித்தார்
 போதிசத்துவர்
 கவனத்தில் கொள்க
 கழறிடுவர் தேவர்

மனிதரில் அவர்
 மகாத்மா
 தர்மமே அவரின்
 வேதம் அது
 தழைத்திட
 உலகத்தின்
 காதுகளில்
 உபதேசிப்பார்

உண்மை அறிந்த
 அசிதர்
 ஓடிச் சென்றார்
 மன்னன் மனையில்
 மாதவனைக் கண்டார்

பார்த்ததுமே
 பரவசத்தால்
 மூத்தவர்
 முன்னுரைத்தார்

அங்க இலட்சணம்
 அத்தனையும்
 தங்கம் இவனிடம்
 தாமாய்ச் சேர்ந்தன

மாபெரும் செயலை
 மண்ணிற் புரிவார்
 நாமம் சித்தார்த்தர்
 நவீன்றார் யோகி

கபிலவஸ்து
 கைலாயமானது
 மகிழ்ச்சிக் கங்கை
 மனங்களில்
 பெருக்கெடுத்தது

சித்தார்த்தன் பிறந்து
 ஏழு நாளில்
 சுத்தோதனனுக்குப்
 பெரும் சோதனை

தென்றல்
 திரும்பிச் சென்றது
 புயல் அங்கே
 முதன் முறையாய்ப்
 புழுந்து கொண்டது
 மாயா மரணமானார்
 காயம் கட்டையானது

சுத்தோதனன்
 அரண்மனையில்
 சோதிடர்கள்
 சத்திய வார்த்தை
 உர்வமும் கேட்டது

வந்தவர்களில்
வாலிபன் ஒருவன்
குந்தனா அவன்
குறித்துச் சொன்னான்

விருத்தாப்பியரை
வியாதிக்காரரை
உறுத்தும் சவ
ஊர்வலத்தை
ஒரு நாள் கண்டால்
சித்தார்த்தன்
உலகையே
துறப்பான்
மண்ணுலகம்
புதிய மறையைக் காணும்

குந்தனா
வார்த்தை
அரசன் மனத்தைக்
குத்தியது

விந்தை முடிவு
அவனுள்
வேருன்றியது

மதில் சூழ்ந்த
மாவிகைகள்
புதியன மூன்று
பூமியில் முளைத்தன

முற்றமெல்லாம்
மொட்டும் பூவுமாக
கற்றி வர மலர்ச்சோலைகள்

சுவந்தம்
சுபிலவஸ்தை
சொர்க்க மாக்கியது

அரண்மனையில்
சித்தார்த்தன்
அஞ்ஞாதவாசம்
செய்தான்

ஒரு நாள்
ஒய்லுக்காக
அரச மரத்தடியில்
அவன் உட்கார்ந்தான்

சிந்தனை அவனைச்
சிறைப்பிடித்தது
இந்த உலகில்
அவன்
இருக்கவே இல்லை

பார்த்த
பணியாளருக்கு
வேர்த்தது
வேந்தனிடம் ஓடி
வினைவைச் சொன்னார்
அவன்
விதியோ என
வெதும்பினான்

இன்னுமொரு நாள்
இது போல்
பூங்காவில் இருந்தான்
அப்போது
அன்னம் ஒன்று
வந்து வீழ்ந்தது
அவன் மடியில்
என்ன இது
என்று திகைத்தபடி
அதைத் தூக்கிப்
பார்த்தான்

எய்த அம்பில்
 இருந்து
 இரத்தம் வழித்தது
 அப்படியே ஈதை
 ஆரத் தழுவினான்

மணம் செய்தால்
 மணம் மாறும்
 சுத்தோதனை
 தனக்குள்
 சொல்லிக் கொண்டான்

கண்
 இமைப்பதற்குள்
 காரியங்கள்
 கடுகநியாயின
 பெண்ணின் பெயர்
 யசோதரா

கண்கள் இரண்டும்
 கதைக்கும்
 புன்னகை ஒன்றே
 போதும்
 பூலோகம் சொக்கிப்
 போகும்

கடிலவஸ்து
 கல்யாண மாலை
 அணிந்து கொண்டது

தேசம் எங்கும்
 திருமண வாசம்

வாசம்
 சித்தார்த்தனையும்
 வசமாக்கியது

சின்ன வயதில்
 சித்தார்த்தனுக்குத்
 திருமணம்

அன்னம் யசோதரா
 அழகு மயில்
 மன்னர் குல
 மாதரசி

இமையும் விழியும் போல
 இருவரும்
 சமவயது
 வாழ்க்கை
 சர்க்கரைப் பொங்கல்

ஒவ்வொரு கணமும்
 இன்பம்
 ஊற்றெடுத்தது
 அவ்விருவரும்
 அமரர்களே

இருவருக்கும் இப்போது
 இருபத்தொன்பது வயது
 ஒரு குழந்தை
 உதயமானான்

இராகுலன்
 அவன் பெயர்

சேய் பிறந்த பிறகு தான்
 சித்தார்த்தனுக்குத்
 தன் நாட்டைத்
 தரிசிக்கும்
 தாகம் எடுத்தது

சுத்தோதனைனுக்கு
 இதுவும் ஒரு
 சோதனையே
 பத்திரம் என்றான்
 பாகனிடம்

தேரோட்டி
 சித்தார்த்தனுக்கு
 ஊர் காட்டி
 உலா நடத்தினான்

சிறைப் பறவை
வெளியில்
சிறகடித்தது

முற்றிலும் புதிய
குழ்நிலை

சித்தார்த்தனின்
முகம் பேசியது

காட்சிகள் ஆயிரம்
கண் சிமிட்டின

சித்தார்த்தன்
உடல்
சிலிர்த்தது

வீதியில் தேர்
விரைந்தது
பாதி வழியில் ஒரு
கிழவன்
பஞ்சுத் தலையோடு

கிழவனைக் கண்டதும்
சித்தார்த்தன் மனதில்
கேள்விகள்

உள்ளம் குழம்பியது
உண்மை இது தானா?

சந்தகனுக்குச்
சரீரம் நடுங்கியது

காட்சி இது
சித்தார்த்தன்
காணலாமா?

தேர் இப்போது
வேறு திசையில்...
அங்கே...

வீதியில் ஒரு
வியாதிக்காரன்
சித்தார்த்தனுக்கு
நல்ல
சித்திரவதை

இன்னுமொரு
சாலையில்
தேர் இறங்கியது
சுவ ஊர்வலத்தோடு
சனங்கள்
சித்தார்த்தன் கண்கள்
சந்தித்தன

சில்லென்றது
அவன் உடல்
சொல் எழுவிலினை
இது என்ன சோதனை?

சந்தகன்
நினைத்தான்
இது என்ன சதியா?

சிந்தனைக் குடைக்குள்
சித்தார்த்தன்
விந்தை நிகழ்வுகள்
விழித் திரையில்

மூப்பு பிணி
மூடிவு சாவு
இந்த மூன்றும்
சேர்ந்தது தான்
வாழ்வா?

மண்ணாவது தான்
மனித வாழ்வென்றால்
பொன் பொருள்
பூமியில் ஏன்?

சொற்ப நேர
வாழ்க்கை
சொர்க்கமா?
எல்லாம் பொய்
என்றான பின்
கல் எழுத்தாக
வாழ்க்கையைக்
கணக்கெடுப்பதா?

அரண்மனையைத்
தேர்
வந்தடைந்தது
அரசன் மகனை
அமைதி
ஆட் கொண்டது

கபிலவஸ்துவில்
சித்தார்த்தனின்
கடைசி
இரவு அது

மாளிகை
நித்திரையில்
மயங்கிக் கிடந்தது

மகனும் தாயும்
மஞ்சத்தில்
நகழும் சதையும் போல

எட்டிப் பார்த்தான்
சித்தார்த்தன்
இதயம் கசிய முன்
வெட்டி விட்டு
உறவை
வெளியேறினான்

கொற்றத்தைத்
துறந்த
இளவரசனுக்குக்
குளிர் நிலா
குடை பிடித்தது

வெள்ளிப் பூக்கள்
விதியை
அலங்கரித்தன

காண்டகா
வாயிலில்
காத்து நின்றது

புரவி அழில் ஏறி
அவள்
அமர்ந்ததும்
அது புயலாகியது

பின்னால்
சந்தகன்
கண்ணின் இமை போல

நாடு கடந்து
காடு வந்து
சேர்ந்தது காண்டகா

இளவரசன்
இறங்குகின்றான்
ஓர்
ஏழோக

ஆடை அணிகள்
சந்தகனுக்கு
அர்ப்பணமாகின்றன

மயிர்
மழிக்கப்படுகிறது

காவி உடையை
கைகள்
ஏந்துகின்றன

காட்டை நோக்கிக்
கால்கள் ...

கண்ணீர் வடித்த
காண்டகா
அந்த இடத்திலேயே
கண்ணை
முடுகிறது

சந்தகனின் உள்ளம்
சல்லடையாக்கப்படுகிறது

அவன் குதிரை
அரண்மனை நோக்கி
அசைகிறது

காடுகளை அளந்த
சித்தார்த்தன்
கால்கள்
கடைசியாக
மகத நாட்டின்
மண்ணை
மிதிக்கின்றன

அனுப்பியா
அந்தத் தேசத்தின்
ஓர் அங்கம்

முற்றும் துறந்த
சந்நியாசிகள்
அந்த மண்ணை
முற்றுகையிட்டனர்

பிராமணரின்
போக்கு
பிடிக்காத
சித்தார்த்தனுக்கு
இந்தச்
சந்நியாசிகளின்
வழியே
சரியெனப்பட்டது

வேதங்களும்
சடங்குகளும்
வீண்

வேள்விகளால்
எந்த வினையும்
தீராது

பிராமணர்களே
இவற்றைப்
பிரசவித்தவர்கள்

வைதீகம்
அவர்களையே
வாழ்விக்கும்

உயிர்களெல்லாம்
ஒன்று

பலியிடுதல்
மகாபாவம்

சித்தார்த்தன்
இப்படிச்
சிந்தித்தான்

தன்னை வருத்தும்
சந்நியாசிகளை
முன் மாதிரியாக்கி
ஒரு முழு துறவியானான்

துறவி
சித்தார்த்தனுக்கு
தொண்டர்கள் ஐவர்

குந்தனா
அந்தக் குழுவில்
ஒருவன்

சுத்தோதனனிடம்
சித்தார்த்தன்
பற்றி
சோதிடம்
சொன்னவன் இவனே

நீர் கூட அருந்தாத
நிர்க்கிருந்தா
சித்தார்த்தன்
ஊர் ஊராய்
அலைந்தான்
உபவாசமே வாழ்க்கை

ஆறு ஆண்டுகள்
இப்படி
ஆயினும்
அடைந்தது
எதுவுமில்லை
அதனால்
தன்னை
ஒறுப்பதைத்
தளர்த்திய
சித்தார்த்தன்
மாற்று வழியில்
மனத்தை ஒட்டினான்

ஒளியைக்
கண்டடைய
உடல் ஒரு கருவி
அதை
ஒம்புதல் வேண்டும்

முடிவு எடுத்தான்
சித்தார்த்தன்
விடிவை நோக்கி
அவன் மனம்
விரைந்தது

உர்விலாவில்
எப்போதும்

அழகின்
ஊர்வலமே

இது
பூ மரங்கள் பொலியும்
மாநகரம்

மலர் அர்ச்சனை
செய்வது தான்
அங்கு
மதங்களின்
மதக் கடமை

நிரஞ்சனா நதி
அந்தப் பூமியின்
நிரந்தரச் செல்வம்

அனைத்திலும்
அமைதியின்
ஆக்கிரமிப்பே

அருமையான இடம்
சித்தார்த்தன் மனம்
ஆமோதித்தது

நகரத்தின்
நால் வித மரங்களில்
சால் மரமும் ஒன்று
அது சந்தனமாகக்
கமழ்ந்தது

சாது சித்தார்த்தன்
அதனடியில்
போய்ச் சாய்ந்தான்
குழைகள்
சாமரை வீசின

உண்மையைக்
காணும் வரை
இந்த
மரத்தடியிலே
உட்கார்ந்திருப்பேன்
சித்தார்த்தன் மனம்
செபித்தது

புத்தனாக விரும்பிய
சித்தார்த்தன்
பசும் புற்களின் மீது
பத்மாசனமிட்டு
புலன்களை
எதிர்த்து
ஒரு யெறும்
பேரரையே
தொடங்கினான்

சத்தமின்றி
யுத்தம் நடந்தது
சலனங்களும்
சபலங்களும்
சரணடைந்தன

தியான நெருப்பு
மன அழக்கைத்
தீய்த்தது

ஒளி
உள்ளத்திலிருந்தே
ஓடி வந்தது

தங்கமாக மூகம்
தகதகத்தது

நிட்டையிலேயே
அவர் மனம்
நிலைத்தது

பாவி மாரா
இதனைப் பார்த்தான்

கோவித் தெழுந்தான்
மனம் கொடுத்தது

காற்றும் மழையும்
களத்தில் இறங்கின

இடியும் மின்னலும்
அந்த இரவை
ஒரு பிடி
பிடித்தன

சித்தார்த்தனிடமா
இந்தச் சிலுகிவப்பு?

தீராச் சினம்
மாராவைத் தின்றது

அக்கினிக்கு
ஆணையிட்டான்
அது
பக்கம் வந்து
பணிந்து நின்றது

சுற்றி வளைத்து
இந்தச்
சூனியக் காரனைச்
சுட்டெரி

சொற் கேட்ட
சுடு நெருப்பு
பற்றி எரிந்தது

ஆனால்
சித்தார்த்தன்
பத்திரமாகவே
இருந்தான்

முயற்சிகள் எல்லாம்
முழுத் தோல்வி
ஆயினும் மாரா
அயர்ச்சி
அடையவில்லை

அரம்பையர்
மூவர்
அரங்கேழினர்
குரங்கா
சித்தார்த்தன்?
குன்று
குலையவேயில்லை!

ஆசை வார்த்தைகளை
மாரா அள்ளி
இறைத்தான்
பாச வலையைப்
பலமாகப் பின்னினைன்

சித்தார்த்தன்
சிலையாகவே
இருந்தான்
தோல்வி மாராவைத்
துரத்தியடித்தது

அன்றிரவு
ஓர் அதிசயம்

இரண்டு நிலவுகள்
ஏக காலத்தில்

வெளி இருளை
விரட்ட
வண்ணில் ஒன்று
உள் இருளை
ஓட்ட
உலகில் ஒன்று
பூமிக்கும் வானுக்கும்
பூரிப்பு

சால் மரத்துச்
சந்நியாசி
இப்போது
சர்வமும் உணர்ந்த
புத்தர்

சால் மரத்துக்குச்
சரித்திரம்
போதி மரம் என்ற
புதுப் பெயர் தந்தது

பூரணனான
புத்தர்
வாரணாசிக்கு
வருகை தந்தார்
வழியெல்லாம்
ஞான ஒளி மழை

பழைய நண்பர்கள்
அங்கே
வளைய இருந்தனர்
புத்தர் போதித்தார்
அவர்கள் மனம்
புனிதமானது.
தொண்டர்களாக
ஐவரும்
தொழுது நடந்தனர்

கண்ட
இடமெல்லாம்
அருட்காட்சி
தெண்டனிட்டது
தேசம்

சுட்டெரிக்கும்
வெயில்
ஒரு நாள்
அந்த ஊரைச்
குழந்து விட்ட வேளை
வீதியில் வந்த
புத்தர்
களைப்பினால்
வீழ்ந்து விட்டார்

பூமியில் கிடந்த
பொக்கிஷத்தை
பையன் ஒருவன்
பார்க்கிறான்

மகான் இவர் --
அவன் மனம்
சொல்கிறது
தொடக் கூடாது நான்
தோஷம்...

உள்ளத்துக்கு
உத்தரவிட்ட அவன்
ஒடிச் சென்றான்
கொப்பு குழைகள்
குடையாயின்
அப்புறம்
அவன் யோசித்தான்

நிழலின் குளிர்ச்சி
புத்தரின் இமையைத்
கிறந்தது

ஐயா என்றான் அவன்
கைகள் குவிய

சுவமெரிக்கும்
சாதி நான் ...
தபஸி தாங்கள்
தண்ணீர் தரலாமா?

தம்பி...
நானும் நீயும்
மனிதன்
ஊனும் ரத்தமும்
ஒன்று
வேற்றுமை எந்த
விதத்தில் வந்தது?

உயர்வும் தாழ்வும்
உள்ளத்தினால் தான்

பெரிய மனம்
உனக்கு
அதனால் நீயும்
பிராமணன் தான்

பிறப்பினால் யாரும்
பெரியவன் ஆவதில்லை
கிறப்பு
நல்ல செய்கையால் தான்

தண்ணீர் தா
அழுதம் எனக்கது

பறந்து சென்றான்
பையன்
கறந்த பால்
கையில் வந்தது
அருந்திய புத்தர்
அவனை
ஆசீர்வதித்தார்

மகதம்
மலைகளின் தேசம்
மழை முகில்கள்
வளையாரும்
மைதானம்

மரம் சூடும் மலர்கள்
மண்சூடும்

நறுமணத்தில்
தேசம் நளையும்

காற்று
செடி கொடிகளைக்
கட்டித் தழுவும்

குளங்களில்
பூக்கள் குளிக்கும்

அழகு
அரசாரும்
தேசம் அது

பிம்பசாரன்
மகத்தின் பேரரசன்

ஆனால்...
கோல்
எப்போதும்
குடிகளிடமே

ஜனநாயகம்
அங்கு தான்
ஜனனமெடுத்தது

பூரண சுதந்திரம்
எல்லோருக்கும்
பொதுவுடைமை
மண்ணும்
மக்களில் ஒருவனே

சின்னவன் பெரியவன்
சிந்தனை இல்லை

பிம்பசாரன்
வீரத்தின் பிம்பம்

சக்தியின்
இகுப்பிடம்
அவன் சரீரமே
பிராமணியம்
அங்கு
பிரபலியம்

வேத மந்திரங்களே
அந்தத் தேசத்தின்
கீதம்

வேள்விக் காகவே
அங்கு
வேள் ளாடுகள்

புத்தரின் வருகை
அரசனின்
புலனுக்கு எட்டியது

உத்தரவிட்டான்
நாடே
உற்சவமாகட்டும்

சொரிக்கமாகத்
தேசம்
சோடிக்கப்பட்டது

திக்குகளெல்லாம்
அலங்காரங்கள்
கண்களைத்
தின்றன

வீதிகளெல்லாம்
மலர் விரிப்புக்கள்

போதி மாதவனுக்குப்
புஷ்பாஞ்சலி

எழுந்தருளிய புத்தரை
இயற்கையே
வரவேற்றது

தோரணங்களாக
அருவிகள்
தொங்கின

வாரணங்களாகக்
குன்றுகள்
வாசலில் திறுது
வரவேற்றன

மாதவனின் வருகை
ஆதவனையே
அஸ்தமிக்கச்
செய்தது

புத்தரே உண்மை
நான் போலி
என்று சொல்லிய அது
பொய்யாய்ப்
போனது

வழியில்
வரும் போது
புத்தரின்
வீழியை
அள்ளின
வெள்ளாடுகள்
அவற்றில்...

காலொடிந்த
ஆடொன்று
கருணை வள்ளலின்
கைகள் அழைக்க
கட்டி அணைத்துக் கொண்டன
கண்ணீர்
கடலாகப் பெருகியது

யாகத்துக்காக
அவை நடத்தும்
யாத்திரை
புத்தரின்
மனத்தில்
சோகத்தை
எழுப்பியது

ஊராளனோனிடம் அவர்
உரத்துச் சொன்னார்

வேண்டாம் இந்த
விளையாட்டு
மூண்டெழும் தீயில்

உயிரீர்கள்
மூழ்வதா?

தேவர்க்கு
உயிரீப்பலி
தேவை தானா?

இரத்தத்தை
இச்சிப்பவன்
இறைவனா?

காவலன் நீ
உயிரைக்
காக்க வேண்டும்
சாவதற்கு
வழி காட்டின்
உடைமே
சபிக்கும்

சமயச் சடங்குகள்
சாதித்த தென்ன
எமையே நாம்
ஏய்க்கின்றோம்

முடிவு கட்டு
இந்த
முட்டாள நனத்துக்கு
விடிவு கிடைக்கட்டும்
வெள்ளாடுகளுக்கு

சினத்தால்
புத்தரின் முகம்
சிவந்தது
மனத்தால்
தூயவனின்
மலர்ப் பாதத்தில்
மன்னன் வீழ்ந்தான்

குணத்தால் உயர்ந்தவனே
 குன்றமே
 எண்ணைக்
 கை தூக்கி விடு
 அவன்
 கண்ணீர் விட்டான்

புத்தர்
 போதித்தார்
 அவன்
 சுத்தமடைந்தான்
 ஆத்ம சுகம்
 கிடைத்தது

வேறு வனத்தை
 வேந்தன்
 புத்தருக்கு
 தானமாகத் தந்தான்
 தரும் சக்கரம்
 சுழன்றது ..

மனவாசம்
 செய்யும் புத்தர்
 வேறு
 வனவாசம் செய்வார்
 அங்கு
 இனவாசம் ஏது
 பு
 இதழ்வாசம் தான்
 எங்கும்

வினக்கவர்
 வனத்தில்
 வீழ்ந்து
 அழுக்கைத் தீர்ப்பார்
 அருள் பொழிவார்

மாதவனை
 மக்களெல்லாம்
 ஆதவனென்றே
 அடி பணிவர்

ஒருநாள் ஒருத்தி
 ஒடி வந்தாள்
 ஒப்பாரி வைத்தாள்
 பெருமானே
 என் பிள்ளை
 இறந்து விட்டான்

கருணை பொழிக
 அவன் கண் திறக்க
 வேண்டும்

உருகி நின்றாள்
 எல்லாம்
 உணர்ந்தோள்
 உதடு அசையவில்லை

மெளனங் கலைத்து
 மாதவன் சொன்னார்
 மகளே
 காலன் நுழையா
 வீட்டிலிருந்து
 கடுகு கொண்டு வா...
 கவலை தீரும்

ஆலாய்ப் பறந்தாள்
 அபலை
 காலன் எல்லா
 வீட்டிலும்
 காட்சியளித்தான்
 கடுகு எப்படி
 கைக்கு வரும்?

உண்மையை
 உரைத்தார்
 புத்தர்
 உலக வாழ்க்கை
 இது தான்

உற்சாக ஆடையை
 கபில வஸ்து
 உடுத்திக் கொள்கிறது

மகிழ்ச்சிப் பூக்கள்
மலர்கின்றன
புகழ்ச்சிப் பாமாலை
புனையப்படுகிறது

சுத்தோதனன் முகம்
சூரியகாந்தியாகிறது
புத்திரன்
புத்தனாக வருகிறார்
போதி மரம்
புலக பெயர்கிறது

ஞான சூரியன் முன்
நானா என்று
வான சூரியன்
அன்று வரவேயில்லை

நவசூரியன்
நடந்து வருவதைக் கண்ட
நட்சத்திரங்களும்
அவமானத்தால்
ஆகாயத்திலிருந்து
அப்படியே வீழ்ந்தன

வீதி மலர்கள்
விளக்காக
விரிந்த இலைகள்
விரிந்தியாக
வண்டுகள்
வீணை வாசிக்க
மக்கள் முழக்கம்
மத்தளமாக
புத்தர் தன் பூமியில்
கால் பதித்தார்

தந்தையின் பாதம்
தனயனின்
தலையணையாகிறது

சந்திரன்
சூரியனைத்
தாங்கிக் கொள்கிறது

பார்த்தால் போதும்
என்றொரு பாவை
வேர்த்தொழுக
விரைந்து வந்தாள்
வீட்டினை
முற்றாக
மறந்து விட்டு
செய்த வேலையையும்
குறையாக
விட்டு விட்டு
ஓட்டமாய் ஓடி
வந்தாள் அவள்
உத்தமனைக் காணா
உயிர் எதற்கு?

அயலூர்க்காரி
அழகியவள்
கயல் விழிமை
கரைந்தோட
கையால் அதைத்
துடைத்தபடி
காற்றாய்ப்
பறந்து வந்தாள்

அவரைக்
காணாத இந்தக்
கண் எதற்கு

கட்டிய சேவையை
ஒரு கையினாலே
தாங்கியபடி
முட்டிய ஆசை
முகத்திலும் பரவ
மோகினி அவள்
ஓடி வந்தாள்

கொண்டை அவிழ
 ஆதை
 மற்றொரு கையால்
 முடிந்தபடி
 கண்ட மனிதர்கள்
 கண்கள் வியந்திட
 கன்னி ஆவள்
 கால சிவக்க வந்தாள்

புத்தரைக் கண்டதும்
 அவள் முகம்
 பூவாக மலரும்
 பொத்தென்று
 வீழ்ந்திடுவாள்
 புனிதனவன்
 அருள் மழை
 பொழிவான்
 அதில் அவள்
 பூரித்துப் போவாள்

அருவியின்
 தாய்மை போல்
 அருளாளர்
 உருகி உருகி
 வார்த்தைகளை
 உதிர்த்தார்
 கேட்போர்
 உள்ளங்களில்
 உபதேசம்
 உட்காரிந்து கொண்டது

மகன் வாரீந்தைகள்
 தந்தையின்
 மனத்துக்கு
 சுகம் தந்தன
 ஆவன் சொன்னான்

என் குருநாதன் நீரே
 இனிமேல்
 உன் வழியே
 எனக்கு உரிமை

சுத்தோதனன் மகன்
 சுவாமி நாதன் ஆனான்
 புத்தன் அவன் வழியில்
 பூமி நடந்தது
 போதி மரம் போதிக்கின்றது

உள்ளமே
 வாழ்க்கையை
 உருவாக்குகின்றது

துட்டனைத் துயரம்
 நிழலி போல்
 தொடரும்

வாமும் வகை
 தெரிந்தான்
 வம்பு சண்டை
 வருமா?

கயவனுக்கேன்
 காவி உடை

கட்டுப்பாடி, கல்லா
 மனத்தில் தான்
 ஆசை
 கண்டபடி முளைக்கும்

உயர்ந்த எண்ணங்களே
 மனிதனை
 உச்சிக்குக்
 கொண்டு போகும்

உள்ளத்தைக்
 கட்டுப்படுத்தி
 உவகை
 ஊற்றெடுக்கும்

பயன் தரு
 வழியிலேயே
 பயணம் செய்

அடுத்தவன் தவறை
ஆராயாதே
உன் தவறை முதலில்
உணர்ந்து கொள்

உனக்கு நீயே
உரிமை இல்லை
பின்பு ஏன்
உறவுகள்?

புயல் மலையைப்
புரட்டுமா?
சான்றோன் மனத்தில்
சலனமா?

உனக்கு நீதான்
உதவி

பயிரைக் களைகள்
பழுதாக்கும்
அது போல்
ஆசை மனிதனை
அழித்து விடும்

தேன் போன்றவன்
ஞானி
தேனை மட்டும்
சேகரிப்பதால்

மனத்தை
வென்றவனே
மாவீரன்

உன் செயல் யாவும்
உனக்கே உரிமை

பாவமும் புண்ணியமுமே
ஒருவனின் பரிசாரங்கள்

ஆசையே துன்பத்தின்
ஆணிவேர்

அனைத்தும் மாயை
அறிந்து கொள்

கோபத்தை
அடக்குபவன்
கடிவாளம் போட்ட
குதிரையைப் போன்றவன்

அறியாமையை விட
இன்னுமொரு
பாவம்
இருக்கின்றதா?

இறப்பு
மனிதனோடேயே
இருக்கின்றது
உறுதியானது
இது
ஒன்றுதான்
பணமே
ஒருவனின் பகைவன்

துறவிக்கு
எல்லாமே துரும்பு

ஐம்புலன்களின்
அடிமையா நீ
துன்பம் உனது
தோழன்
எல்லையில் காவல்
இல்லையானால்
எதிரி நுழைவான்
அது போல்
மனத்திற்குக் காவல்
இல்லையானால்
மனிதன் கெடுவான்

நீயே

உன் வாழ்க்கையை
நிரீணயிக்கின்றாய்

போதும் எனும் மனமே
பொக்கிஷம்

பற்றுள் ளவன்
எப்படி

முற்றும் துறந்த
முனிவன் ஆவான்?

உச்சியில் தீயது
உட்கார்ந்திருந்தாலும்

அதை
ஒருவனும் பாராள்
உன்னதமானது
எங்கிருந்தாலும்
அதை
உலகம் வணங்கும்

அந்நிமத்தில் அச்சம்
இல்லை

வெறுப்பும் பகையும்
வெற்றியின் கணிகள்

பெரியோன் மனத்தில்
பேதம் இல்லை
உரிய தெல்லாம்
ஓர்ந்தவன் அவனே

நல்லவனை நாடு
தீயவனைத் தீண்டாதே

பொறாமையைப்
போக்கு - நீ
புனிதன் ஆகலாம்

துலங்கு நீர் போன்றது
தூயவன் உள்ளம்
அது என்றும்
கலங்குவதில்லை

அன்பு அதுவே
துன்பக் கடலில்
தோணி

போதி மரத்தின்
போதனைகள்
வைதிகத்தை
வாட்டி எடுத்தன

வேள்விகள்
உயிர்ப்பலிகள்
வாழ்விழந்தன
வரலாறு மாறியது

புதிய மதம்
பூபாளம் பாட
முதிய மதம்
முகாரி பாடியது

தர்மத்தைத் தந்த
புத்தர்
தளர்ந்து போனார்
என்பது வயது அவளுக்கு
இறுப்பு வந்து
எதிரில் நின்றுது

எல்லாம் உணர்ந்தவர்
எழுந்தார்
இரணியவதி நிதி
அவரை
எட்டிப் பார்த்தது

குசனிச் சிரசப்
 பூங்காவைக் கண்டதும்
 ததாதருக்குக்
 குதூகலம்
 நிமிர்ந்து நடந்தார்
 அங்கே நின்ற
 இரண்டு சால்
 மரங்களுக்கிடையே
 அமர்ந்தார்.....

அரிமா போலப் படுத்தார்
 அய்யோ.....
 ஆலி பிரிந்தது
 அழுதது உலகம்
 தொழுதது கபிலவஸ்து!

பெத்தலேகம் நான், பேசுகின்றேன் .....

என் பெயர்
இயேசு

தாய் மரியாள
தந்தை சூசை
தாவிது பரம்பரை

பிறந்த இடம்
பெத்தலேகம்
பலஸ்தீனத்தின்
ஒரு
பழைய கிராமம்

மண்ணில் பூத்த
மனித மலர்களில்
நானும் ஒருவன்
ஆயினும்
விண்ணகமே
எனது வீடு

இரவில்
நான் மலர்ந்தபோது
நல்ல இருட்டு,
ஒரே ஒரு
வெள்ளி மட்டுமே
எனக்காக
ஒடி வந்தது

மண்ணைத் தான்
நான் இன்னும்
மனமார
நேசிக்கின்றேன்

கடவுட் தன்மை
பெற்ற
மனிதர்கள் வாழும்
கைலாயம்
அல்லவா, இது!

இது மட்டுமா?

பலஸ்தீனத்தின்
பாலை வெளிகளையும்
பாறைகளையும்
படகிலே
வலம் வந்த
ஏரிகளையும்
என்னால் எப்படி
மறக்கமுடியும்?

சின்னவயதிலேயே
சிந்திக்கத்
தொடங்கியவன் நான்
என்னைச் சூழ இருந்த

உலகத்தைப்
பார்த்தபோது
எனக்கு
என்னவோ போலிருந்தது!

சுனைத்துப்
பணிகளுக்கும்
என்னை
ஆயத்தம் செய்தவள்
என் அன்னையே!

என்னைப் பொறுத்தவரை
வாழ்க்கை
ஒரு போராட்டம்!

பாடுகள்
என் பக்கத்திலே
இருந்தன

எழ்மையும் நானும்
இரட்டைப் பிறவிகள்

நரிகளையும்
பறவைகளையும்
பார்த்து,
நான்
பொறாமைப்பட்டதுண்டு.

துயரம்
என் தோளிலேயே
தொத்திக் கொண்டிருந்தது

சந்தோஷம்
என்னைச்
சந்தித்ததுண்டு
அது
சிலசமயம்
சத்தியாக்கிரகம்
செய்ததுமுண்டு

தரித்திரம் தான்
என் தலையணை

பிறப்பிலிருந்து
இறப்புவரை
என்னால்
இதனைப்
பிரியவே முடியவில்லை

இள வயதில்
என் கைத்தாதையை
இழந்த நான்
நிழல் இன்றித்
தவித்த
என் நேசத் தாயை
விட்டு விட்டு
உங்களைத்
தேடித்தான்
ஒடி வந்தேன்

தொண்டு செய்யப்
புறப்படும் போது
பாசங்கள்
தொடரக் கூடாது
இல்லையா?

'புத்தகப்
படிப்பாளிகளை' நம்பி
நான் என்
பொதுப்பணியை
ஆரம்பிக்கவில்லை

நாலு புத்தகங்களைப்
படித்த 'ஞானிகளை'
ஒதுக்கி விட்டு
எழுத்தறிவில்லாத
இராயப்பனைத்தான்
என் சீடனாகத்
தெரிந்து கொண்டேன்

வாழ்க்கை
அனுபவத்திலிருந்து
வடிந்தொழுகும்
சாறுதானே ஞானம்!

இந்த ஞானம்
என் சீடர்களிடம்
நிறையவே இருந்தது

நான் யாரென்று
ஞானிகளுக்குத் தான்
தெரியும்

பெத்தலையில்
நான் பிறந்த போதே
இந்தப் பேருண்மை
தெரிந்து விட்டது

சத்திரங்களும்
குடிசைகளும் தான்
சரித்திரத்தை
உண்டாக்கும்
என்பதற்கு
நானும் ஒரு சான்று

சரித்திரத்தை
இரண்டாக்கும் சக்தி
என் பிறப்புக்கே
இருந்தது

உரோமைப் பேரரசு
என்னை
உதாசீனம் செய்தது
அது ஒரு காலம்!

இன்று அந்த
உரோமையில் தான்
என் இருக்கையே
இருக்கிறது

உலகம் முழுவதும்
எனது கொடியே
உயரப் பறக்கப்
போகின்றது!

கிறிஸ்து எனது
வேதத்தை
கிழக்கும்
ஏற்கும் காலம்
விசுவாசம் வரும்

நம்புங்கள்
நல்லது நடக்கும்

எனக்கு முன்பும்
ஞானிகள் பலர்
இருந்தார்கள்

அவர்களுடாக
நான், உங்களோடு
அளவளாவினேன்

இசையாஸ்
எரேமியாஸ்
இவர்களெல்லாம்
என் நாக்குகள்

காலத்திற் கேற்றபடி
கருவிகள் மாற்றப்படும்

அனைத்தினுள்ளும்
ஊடுருவியிருப்பவன்
நான் என்பதை
மறந்து விட்டு
இது அறிவியல் யுகம்
என்று நீங்கள்
ஆர்ப்பாட்டம்
செய்வதில்
என்ன அரித்தம்
இருக்கிறது

அணுவை ஆயிரமாய்ப்
பின்நதாலும்
அதற்குள்ளே
இரும்பவன் நான்

சூத்திரதாரி நானே
நீங்கள்
சுழலும் பொம்மைகள்

காலம்
எனது கைக்குள்

உலகத்தை
உருளச்
செய்பவன் நானே

எனது கட்டுவிரலின்
அசைவிலேயே
நட்சத்திரங்களும்
கோள்களும்
இயங்குகின்றன

நில் என்றால்
அனைத்தும் நிற்கும்

நீங்கள் பூஜ்ஜியம்
அதற்குள் இருந்து
இராச்சியத்தை
நடத்துபவன் நான்

வானில் இருந்து
வந்தவன் நான்

தந்தையும்
நானும் ஒன்று
இதில்
விந்தை இல்லை
விளங்கிக் கொண்டால்

ஆளாகி -

விளங்க முற்படுவது
வின்
விவேகி அருள் தீனே
வீழ்ந்து போனான்

எல்லா மனிதரும்
இறைவனின் சாயலே!

மனிதன் வடிவில்
மறைந்திருப்பவன்
இறைவனே

அடையாளம்
காண்பவன்
அதிட்டசாலி

இறைவன் சாயலாய்ப்
படைக்கப்பட்ட நீங்கள்
நானே இறைவன்
என்று
பிரகடனப்படுத்திவிடக்
கூடாது
என்பதற்காகத்தான்
உங்களுக்குள்ளே
மிருக உணர்வும்
உட்பெய்தப்
பட்டிருக்கிறது

காயின்
ஆபேல் கதை
இதைத் தான்
காட்டுகிறது

எனவே,
பாதி தேய்வம்
மீதி மிருகம்
இதுதான் நீங்கள்

அபூர்வமான
படைப்பு, இல்லையா;

ஒளி நான்
உயிர் நான்
வழி நான்
வாழ்வு நான்

என் வழியில்
இருட்டில்லை

என் பேச்சில்
இழுக்கில்லை

எந்தை என்னிலும்
நான் எந்தையிலும்
இருக்கின்றோம்

என்னூடாகவே
எல்லாம் நடக்கும்

மலையில் கட்டிய
மாளிகை நான்

உங்களுடையதே
இந்த உலகம்

இதைப்
பங்கு போடுவது
பாவம்

ஏழை பணக்காரன்
என்பதெல்லாம்
நீங்கள் போட்ட
எல்லைக் கோடுகள்

சூரியனும் நிலவும்
யாருக்கும்
சொந்தமில்லை

காற்றையும்
மழையையும்
உங்கள் கைக்குள்
அடக்க முடியுமா?

பிறகு ஏன்
பெரும் ஆரவாரம்

ஆகிக் கிறிஸ்தவர்கள்
அற்புதமானவர்கள்

பாதி உணவைக்கூட
பகுத்துண்டு வாழ்ந்த
பண்பாட்டுக் காரர்

பழைய ஏற்பாடு
என்பதே
என் பாட்டிற்குரிய
பல்லவி தான்

புதிய ஏற்பாடு
நான் புனைந்த கீதம்

சரணங்கள்
எல்லாம்
அதனுள்ளே
சங்கமம்

கண்ணுக்குக் கண்
பல்லுக்குப் பல்
என்ற
கற்காலச் சட்டத்துக்கு
கல்லறை கட்டிவிட்டு

பகைவனுக் கருளும்
மனிதப் பண்பாட்டைப்
படிப்பிக்க
வந்தவன் நான்

இயற்கையே
எனது இயக்கம்

எல்லா உயிர்களும்
எனது ஈர்ப்பிலேயே
இயங்குகின்றன

உங்கள்
விஞ்ஞான அறிவிற்கும்
ஓர் எல்லை உண்டு

அந்த எல்லைக்கு
அப்பால் இருக்கும்
எனக்குப் பெயர்தான்
இறைவன்

அனைத்து உயிர்களும்
என்னையே
அடையாளம் காட்டுகின்றன

உயிரற்றவையும்
என்னை
உறுதி செய்கின்றன

எல்லா மதங்களிலும்
நான் இருக்கின்றேன்

உண்மையே
என் உறைவிடம்

தனிமையையே
நான்
அதிகமாகத்
தழுவினேன்
அதில் தான்

தந்தையின் தரிசனம்
தாராளமாகக் கிடைத்தது

ஆற்றோரங்களும்
அழகிய மலைச்சாரல்களும்
ஆனந்த லோகங்களே

அங்கே தான்
என் அரியனையும்
இருந்தது

பாடுகள்
என் மீது
தொடர்ந்து
படை யெடுத்த போது
பயந்தே போனேன்

இதனால் தான்
எந்தையே
இந்தப் பாத்திரம்
என்னை விட்டு
நீங்கினால் நல்லது
என்று
என் இதயம்
கவியது

என்றாலும்,
தந்தையின்
சித்தத்திற்கே
தான் பணிந்தேன்

பெத்தானி
எனக்குப் பிரியமான
இடந்தான்
அந்தப் பெண்களில்
ஒருத்தி மரியாள்

பெருமைக்குரியவன்
மண்ணிற்
பிறந்தவளாயினும்
வீணையையே
அவன் விழிகள்
நோக்கிக் கொண்டிருந்தன

மற்றவள், மாத்தாளுக்கு
மண் வாசனை அதிகம்

உலகக் கடலிலே
பயணஞ் செய்த
ஓட்டைப் படகு அது

நான்
ஏன் பிறந்தேன்?
சுதந்திரக் காற்றைச்
சுவாசிக்க முடியாதவர்கள்

வாழ்க்கைச் சிறையில்
வைக்கப்பட்டவர்கள்

வியாதி என்னும்
தனையால்
விலகி டிடப்பட்டவர்கள்

பொருள் வளம்
இல்லாததால்
பொட்டல் வெளியாய்ப்
பொரிந்து டிடப்பவர்கள்

ஒழுக்கம் என்னும்
உண்மை அழகை
இழந்து விட்டு
பவுடர் பூச்சுக்களால்
தங்கள் பாவத்தை
மறைத்துக் கொண்டு

திரிபவர்கள்
அறியாமை
என்னும் இருளில்
அடைபட்டு
எதையுமே அடையாளம்
காணமுடியாது
அவதிப்படுபவர்கள்

நீதி மறுக்கப்பட்டு
நடுத்தெருவில்
நின்ற கொண்டிருப்பவர்கள்

காலம்
பல வழிகளில்
கைதியாக்கியுள்ள
இந்த
மாவிடப் பூச்சிகளைக்
காப்பாற்றவே
நான்
அவதாரம் செய்தேன்

எவரையும் நான்
எதிரியாக எண்ணவில்லை
ஏரோதன் உட்பட

மூப்பமும் குருக்களுமே
என்னைத் தங்கள்
முதல் எதிரி என
முழங்கினார்கள்

நீண்ட காலமாக
இவர்கள் தாம்
என்னோடு
நிழல் யுத்தம்
செய்தவர்கள்

பன்னிரண்டு வயதிலேயே
இவர்களோடு
பணையைச்
சம்பாதித்துக் கொண்டவன்
நான்

ஆலயத்தில்

இந்த

அரை வேக்காடுகளோடு
நான் மோதிய போது
போலித்தனத்தின்
பொக்கிஷம் இவர்கள்
என்பதைப்
புரிந்து கொண்டேன்

இவர்களையே

நான்

வேள்ளையடிக்கப்பட்ட
கல்லறைகள் என்று
விமரிசனம்
செய்தேன்

வேளி வேடம்

இவர்களுக்கு

வேலு பொருத்தம்

இறைவனின் பிரதிநிதிகள்

என்ற இறுமாப்பு

இவர்களை

எங்கேயோ

கொண்டு போய்

நிறுத்தியுள்ளது

சதுசேயரும்

பரிசேயரும்

எல்லாச் சமூகத்திலும்
இருக்கவே இருக்கிறார்கள்

தாழ்ச்சி

இவர்களைக் கண்டதும்
கலை தெறிக்க ஒடித்
தப்பித்துக் கொண்டது

உள்ளத்தையும்

உதட்டையும்

ஒரு மைல் தார

வித்தியாசத்தில்

இறைவன் இவர்களுக்கு

உருவாக்கிக்

கொடுத்திருக்கிறான்

வறுமை

இவர்களின்

வாசல் பக்கம் கூட

வரவில்லை

ஜெரீக்கோ

காட்டுப் பாதையில்

என்ன நடந்தது

அடிபட்டுக் கிடந்த

அந்த மனிதனை

ஆர் காப்பாற்றினான்?

சாமானியமான

ஒரு சமாரித்தன்

மற்றவர்களிடம்

மனிதத் தன்மையே

இருக்கவில்லை

எருசலேம் ஆலயம்
என் இதயத்தில்
அப்படியே
ஒட்டப்பட்டிருக்கிறது

ஏன் தெரியுமா?

உயிர்ப் பலிகளின்
உச்சக்கட்டத்தை
அங்கு தான்
ஒரு சிலர்
நிறைவேற்றி வைத்தார்கள்

வேள்விக்காக
அங்கே
கொண்டு நிறுத்தப்பட்ட
வேள்ளாடுகள்
வெட்டி
வீழ்த்தப்பட்ட போது
அது
கோயிலாகவா
இருந்தது?

இரக்கத்தைத் தேடி
வந்த நான்
இரத்த
வெள்ளத்தில் அல்லவா
வீழ்ந்தெழுந்தேன்

கடவுளின் பேரில்
இந்தக்
கசாப்புக் கடையை
நடத்திய
பெரிய மனிதர்கள் தாம்

பின்பு
என்னைப் பிடித்து
பிலாத்துவிடம்
ஒப்படைத்தார்கள்

இவை
எல்லாவற்றுக்கும்
இந்தப் பரிசேயரும்
சதுசேயரும் தாம்
காரணம் என்று
சொல்லி விட முடியாது

தவறு
தன் தடத்தை
எல்லாப் பக்கமும்
பதிக்கின்றது

பாவம்
எந்தப் பக்கம் தான்
தன் பார்வையைச்
செலுத்தவில்லை

சின்னப்பன்
ஆரம்பத்தில்
என்ன செய்தான்

அகுஸ்தின் வாழ்க்கை
ஆருக்குத் தெரியாது

என்னை
மூன்று முறை
மறுதலித்தவன்
அல்லவா
இந்த இராயப்பன்?

என்னுடைய
சிந்தனைகளையும்
வாழ்க்கை முறையையும்
இன்றையக் கிறிஸ்தவம்
ப்ரதிபலிக்கவில்லை
என்று நீங்கள்
சொல்வதிலும்
உண்மை இருக்கிறது.

ஏன் தெரியுமா?

என்னை

இதுவரை யாருமே

புரிந்து கொள்ளவில்லை

இதனால் தான்

எனது திருச்சபையில்

எத்தனையோ

மேடுகளும் பள்ளங்களும்.

பரவாயில்லை.

மனிதன் பலவினன்

அதனால் தான்

ஆவன்

பாவங்களை

நான்

பொருட்படுத்தவதில்லை.

அனைத்துத் துன்பத்திற்கும்

காரணம்

அறியாமை

இதிலிருந்தே

எல்லாத் தீங்குகளும்

உற்பத்தியாகின்றன

ஆதாம்

ஏவாளிடமிருந்தே

இது ஆரம்பமாயிற்று

பகுத்தறிவு

இல்லாததால் தானே

ஏவாள்

பாம்பிடம்

ஏமாறினாள்

எனவே

அறியாமை

இருக்கும் வரை

அய்யோ பாவம்.

ஆனாலும்

உங்கள் ஈடேற்றம்

அருகிலேயே

இருக்கின்றது

சுமை சுமப்பவர்களே

என்னிடம்

வாருங்கள் என்று

சுமீமாவா

சொன்னேன்.

என் நுகம்

இனியது

எல்லாரும் வாருங்கள்

இரட்சணியம்

என்பது

இருட்டினில்

இருக்கும் உங்களை

ஒலிக்குக்

கொண்டுவரும்

ஓர் உன்னைத பணி

பெத்தலேகம்

எனது

ஐனைத்தைப்

பிரகடனம்

செய்தது போல

எருசலேம்

எனது இறுதியுடிவை

இனிதே

நிறைவேற்றியது

எனது

பாலைவனப் பயணம்

பாடுகளுக்கான

ஒத்திகை

என்பதை அறிவேள்

கல்வாரி

என் கண்முன்னே

ஏப்போதும் தெரிந்தது

மரணமே
எனக்கு
மகிமை தந்தது

மரணத்தில்
இருந்து வந்ததே
எனது மறுபிறப்பு (உயிர்ப்பு)

கேளுங்கள்
கிடைக்கும்
தேடுங்கள்
கண்ணில் தெரியும்
தட்டுங்கள்
தாள் திறக்கும்

இடுக்கான வழியே
ஏற்றது
அகன்ற வழியில்
ஆபத்திருக்கும்

முதல் இடம் தேடி
முந்துபவர்கள்
கடைசி இடத்தில்
அமரும்
காலம் வரும்

ஊசியின் காதாடாக
ஒட்டகம்
நுழையினும்
காசாசை
உள்ளவன்
கடவுளடி சேராண்

புறாவும், பாம்பும்
புகட்டும்
பாடம் என்ன?

கபடமின்மை
விவேகம்
இவை இரண்டுமே

நீங்கள்
அனியவேண்டிய
ஆபரணங்கள்

பணக்காரன்
அள்ளித் தரும்
பணத்தை விட
ஓர் ஏழை தரும்
காணிக்கையே
உயர்ந்தது

பற்று அற்ற
நிலை தானே
பரலோகம்
சேர்க்கும்

இருட்டில் இருப்பதை
இறைவனே அறிவான்

மற்றவனைத் திருத்துகின்ற
மனிதனே!
நிலைக்கள்ளனாடி முன்
நின்று பார்

நோன்பு
இருக்கும் போது
உன்னை
நோயாளி போல்
காட்டலாமா?

விரதம்
நீ இருப்பதற்கு
இது நல்ல
விளம்பரம் அல்லவா?

ஒரு கன்னத்தில்
உன்னை ஒருவன்
அறைந்தால்
மறு கன்னத்தை
அந்த மனிதனிடம் காட்டு

இரண்டு உடைகள்
 இருந்தால்
 ஒன்றை
 இல்லாதவனுக்குக்
 கொடு

கண் தான்
 உனது
 கை விளக்கு

உடலைக் காக்கும்
 ஒளி இதுவே

உதவி நீ
 ஒருவருக்குத்
 செய்தால்
 அதை
 உலகமெலாம்
 சொல்லாதே

தீர்ப்பிடாதீர்கள்
 ஏனெனில்
 அதுவே உங்களைத்
 திரும்பி வந்து
 தரக்கும்

முத்துக்களைப்
 பன்றிகளின்
 முள் போடலாமா?

நல்லவற்றை
 நாய்களுக்குத்
 தரலாமா?

கனிகளே
 உரங்களை
 அடையாளம் காட்டும்
 கண்ணில்
 எண்ணெய்
 விட்டுக்கொண்டு

கவனமாக இருங்கள்
 ஒநாய்களும்
 வேதம் ஓதலாம்

மற்றவர் பிழையை
 மன்னிப்பீர்
 இல்லையானால்
 இறைவன்
 உங்களை ஏற்காள்

கடவுள்
 வார்த்தைக்குக்
 காது சொடுப்பவரே
 எல்லாப் பேறும்
 எய்தியவராவார்

புதியதோடு
 பழையதைப்
 பொருத்தலாமோ?
 இரண்டுமே
 இதனால் இற்றுப்போம்

சமுதாயத்தை
 நெறிப்படுத்தவே
 சட்டங்கள்

ஆனால்,
 சட்டங்களுக்காகவே
 மக்கள் என்பது
 பரிசேயர் சாத்திரம்

புனிதமான நாளாம்
 அதனால்
 நல்லது கூடப்
 புரியக் கூடாதென்பது
 அவர்களின்
 போதனை

நல்லது செய்யவும்
 நாள் பார்க்கிறார்கள்

பாவத்தில்
வாழ்பவனுக்குப்
பார்வை இல்லை

தன்னை நேசிப்பவன்
தன்னை இழக்கிறான்

தன்னை இழப்பவன்
தானாக உயர்கிறான்

உள்ளத்தைக்
காட்டும்
நீ உதிர்க்கும்
வார்த்தை

என்னூடாகப் பேசுவது
இறைவனே

சொல்வதெல்லாம்
அவரது சுருதியே
திராட்சைக்
கொடி நான்
அதில்
திரண்டெழும்
கிளைகள் நீங்கள்

பழம் கொடாக்
கிளையெல்லாம்
பாழாகும்

என்னில் நீங்களும்
உங்களில் நானும்
இருந்தால் தான்
உங்கள் மனம்
உறுதியாகும்

பணி செய்யப்
பழகு
இதுவே
தலைமைக்கான
தகுதி

பாலவனச் சோதனை
என்
வாழ்க்கையிலே
மிகப் பெரிய
பாடம்

நன்மையைத்
தீமை
வெகில
முடியாதென்பதை
நன்கு
எடுத்துச் சொன்ன
நிகழ்வு அது

திய மரத்திலிருந்து
திஞ்சுவைக் கனி
பிறப்பதுண்டா?

நல்ல மரம்
என்றும்
கெட்ட கனியை
நல்குவதில்லை

விசுவாசியுங்கள்
இந்த மலைதளே
விலகிச் செல்லும்

இன்று—நானை
பற்றி
ஏன் கவலை?

காகம் குருவிகளைக்
கவனிப்பவன்
உங்களையா
காக்காமல் விடுவான்

எங்கே
உங்கள் செல்வமோ
அங்கே
உங்கள் இதயம்

விளக்கு நீங்கள்
அதை
வீசும் காற்றில்
அணைய விடலாமா

உப்பு நீங்கள்
அதன்
உறுசுவை போனால்
எதற்காகும்

உதவி என்று
ஒருவன் வந்து
உன்னைக் கேட்டால்
அவன் உள்ளம்
நிறையச் செய்

தியதை விலக்கு
தூயதைப் போற்று

ஒருவன்
இரு எசமானுக்கு
உட்பட்டு
நடக்க முடியுமா?

வேண்டும் போது
வேஷம் எதற்கு

எது உயர்ந்தது?
இறைவனுக்கு
நீ தரும்
காணிக்கையா?
அல்லது
சகோதரனோடு
சமாதானமாக
வாழ்வதா?

உதவி
செய்தவனுக்குத் தான்
உதவுவதா?
இல்லை

உதவி செய்யாதவனுக்கு
உதவுவதே உயர்ந்தது

சழிக்கப்பட்ட கல்லே
மூலைக்
கட்டடத்திற்கு உதவும்

எளிய
மனத்தினர்க்கே
இறை அரசு

அழுவோர்க்கே
ஆறுதல்

பொறுத்தாரே
பூமி ஆள்வார்

நீதியில் பற்றா?
நெஞ்சம் நிறையும்

இரங்கு நீ
இரங்குவார்
எஸ்வாகும்

தூய மனத்திலேயே
கடவுள் துலங்குவார்

சமாதானம்
செய்வோரே
சர்வேசுரன்
குமாரர்

நீதிக்கான
போராட்டமா
நிச்சயம் கிடைக்கும்
நித்திய அரசு

பரமபீதா அளித்த
பத்துக் கட்டளைகளும்

அன்பு எனும்
சக்திக்குள்
அடங்கி விடும்

மன்னியும் தந்தையே
இந்த மனிதர்கள்
அறிவாமற்
செய்கிறார்கள் .....

இப்படி

ஶ்ரீராமணியில்
தொங்கிக்
கொண்டிருக்கும் போதே
முடிவாகச்
சொன்னேன்

இது
எதைக் காட்டுகிறது
என் அன்பின்
ஆழத்தையல்லவா?

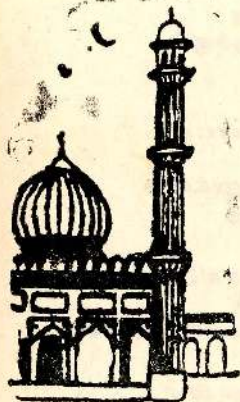
அன்பு தான்
அனைத்து
நோய்களுக்கும்
மருந்து

அன்பு என்பது
தன்னை
அடுத்தவனுக்காக
அளிப்பதே

அன்பிற்காகவே
நான்
அவதாரம் எடுத்தேன்

அன்பே நான்
அன்பே
கிறிஸ்தும்

இதுவே
எனது தத்துவம்

அரேபியாவில் ஓர் அற்புதம்

ஆசியாவின்
தென் மேற்கில்
ஒரு
திபகற்பம் :

அரேபியர்களின்
ஆஸ்தானம் அது :

தேசத்தின்
நடுவில்
ஒரு
திருப்பதி

பரிசுத்தன்
ஒருவனின்
பரலோகம்

மக்கா
மற்றுமொரு
மோட்சம்

பாலைவனத்தின்
பசுஞ்சோலை.

சோலையின்
சுந்தரம்
சொல்லில்
அடங்குமா?

நிழல்
நிலத்திலி
நீண்டு
படுத்துக் கிடக்கும்.

குளுமை
குதுகலிக்கும்.

இளமை
இனிக்கும்.

வளைய வளைய
வரும்
வண்டுகளின்
இசை கேட்டு
வானத்துப் பறவைகள்
சொண்டுகளைத் திறந்தபடி
சொக்கிப் போயிருக்கும்.

நிலவைப் பார்த்து
நீ என்ன அழகா?
என்று கேட்கும்
மலர்கள்
அரேபியாச் சோனையிலே
ஆயிரம்.

குன்றுத்தாயின்
அருவிக் குழந்தைகள்
நிலத்தில் தவழ்ந்து
நியிர்ந்து
நடக்கும்.

ஆற்றங்கரையில்
அமைதி
அரியாசனம்
போட்டு
அமர்ந்திருக்கும்.

கரையில்
அலைகள்
காவல் காக்கும்

பேரரசு செய்யும்
பேர்ச்சை
மரங்களின்
ஊர் அது
அதனால்
உகைமே
அங்கு
உட்கார்ந்து
கொள்வதுண்டு.

வெயில் மழையில்
அரேபியா
வெந்து போகும்
ஒட்டகமோ
அதில்
ஒட்டப் பந்தயம்
நடத்தும்.

இனவேனிலிலும்
இலையுதிர்
காலத்திலுமே
மழை
அந்த மண்ணில்
விளையாடும்.

புற்கள்
ஒரு பக்கம்
கற்கள்
ஒரு பக்கம்
அந்தப் பூமி
ஒரு புதுமை.

விண் வளம்
விரல் அளவு
மண் வளம்
மலை அளவு

வனாந்தரந்தான்
ஆனாலும்
வலது குறையா
வளம் அதற்கு

ஊறும்
எண்ணெய்
ஒவ்வொரு
ஊசி முனையிலும்
ஆறும்
தோற்றுப் போம்

அரேபியாவை
அரசனாக்கியதே
இந்த
அற்புதந்தான்.

அமெரிக்காவின்
செகுவமும்

இதன் முன்
அற்பமே

குறையில்லாதவர்கள்
குறேஷியர்கள்
குன்றின்
தீபம் போல்
அவர்கள் குலம்

இனத்தின்
ஏக தலைவன்
அப்துல் முத்தலீபு.

ஆண்மையே
அந்ந மனிதனின்
அவங்காரம்.

பிள்ளைச் செல்வம்
இவர் பெற்ற
பெரும் செல்வம்.

செல்வத்துள்
ஒரு செல்வம்
அப்துல்லா.

அழகன் அவன்
இளமை
அவன் மேனியை
இறுகத்
தழுவியது.

கல்யாண ஆசை
அவன்
கண்களில்

முத்தலிபு
முடிவு செய்தார்
புத்திரனுக்குப்
பூரிப்பு.

ஆமினா தான்
அரேபியாவின்
அழகு ராணி
பூமியின்
பூரண நிலவு.

ஆளை விழுங்கும்
அமுத விழிகள்
அவளுக்கு

கன்னி அவளைக்
கண்டாலே போதும்
கல்லுக்குக் கூட
கைகால் முளைக்கும்.

மேனியெல்லாம்
அழகு மேயும்

நடையில்
ஒரு நளினம்
இடை
பட்டு இழை.

யௌவனம்
அவளிடம்
யாசகம்
கேட்கும்.

ஈச்சம்பழ இதழ்கள்
ஆச்சரியப்படுத்தும்
அரேபியா அணங்கு.

ஆமினாவின்
அழகு
அப்துல்லாவை
அப்படியே
அள்ளிக்கொண்டது.

ஒரு மனமாளர்
இருவரும்.

திருமணத்திற்குத்
திகதி
குறிக்கப்பட்டது.

முத்தலிபு
அரண்மனையில்
முழு உலகமே
முட்டி மோதியது.

கைத்தலம் பற்றினான்
காளை
சித்திரை நிலவானாள்
சேயிழையாள்.

திருமணத்திற்குப் பிறகு
சில திங்கள்கள்
தேய்ந்தன.

பக்கத்துத் தேசம்
சீரியாவிற்கு
அப்துல்லா
பயணமானார்

பொருளிட்டச்
சென்ற
இளைஞனை
வியாதி போய்
பிடித்துக்
கொள்கிறது.

பாவம்
அப்துல்லா
பாதி வழியில்
பரலோகம்
போனார்.

மக்கா அமுதது
மனைவி ஆமினா
துக்க
வெள்ளத்தில்
தோய்ந்து போனாள்.

விதவை.....
இவ்வளவு
விரைவிலா?

விதியே
இது என்ன
விளையாட்டு?

ஆறும் மொழி
சொல்ல
ஆயிரம் பேர்
ஆனாலும்
அபலைவானாள்
அவள்

மெழுகுவர்த்தியாக
அவள்மேனி
கவலைத் தீயில்
கரையத்
தொடங்கியது.

ஆனைப் போர்
நடந்த
அதே ஆண்டு
ரபி உல்
அவ்வல் மாதம்
பன்னிரண்டாம் திகதி

மக்காவில்
ஒரு
மகவு பிறந்தது
சொர்க்க வாசல்
திறந்து
சோபனம்
பாடியது.

ஆமினாவின்
அழகுச் செல்வம்
அது

பூமி
புன்பமழை பொழிந்தது.

காலையிலேயே
நல்ல கலகலப்பு.

ஆதவன் வானத்தை
அலங்காரம்
செய்தான்

பூங்காற்று
பூபாளம் இசைத்தது

உற்சாகத்தால்
பறவைகள்
உரத்துப் பாடின.

முத்தலிபு வீடு
மோட்டிமானது

பேரன் மீது
முத்தலிபுவுக்கும்
பேராசை.

என்ன பெயர்
குட்டலாம்?

ஏதேதோ
சொன்னார்கள்
முன்னம்
யாரும் இடாத
மோகன நாமம்
முகம்மது.

துள்ளி
எழுந்தார் கிழவர்
துளிரை
அள்ளி எடுத்தார்
அதனைக்
கிள்ளி .....

விளையாடி
கீச்சுக் கீச்சு மூட்டி
முத்தே
உன்பெயர்
முகம்மது என்றார்
முழு உலகமும்
வியந்தது.

விதிப்படி
ஏழாம் நாளில்
விடுத்த சேதனமும்
நடந்தது.

முகம்மது
தந்தையின் முகமே
காணாதவன்
அகமெல்லாம்
அன்னையே இருந்தாள்
அப்போது
அவனுக்கு ஆறு வயது
இப்போதும்
அவன் தலையிலே
இடி.

ஆம்.....
அன்னை ஆயினா
கண்ணை மூடினாள்
என்ன கொடுமை?

இந்த வயதில்
ஒரு பிஞ்சு
இரு குரவரையும்
இழந்து நிற்பதா?

பாட்டன்
முத்தலிபு
பதறிப் போனார்
கேட்டவர்களெல்லாம்
கேவி அமுதனர்.

சாலைவச் சபித்தாரீகள்
பாவி அவன்...
பாலைவனம்
முழுவதுமே
கூலியது

குழந்தை
முகம்மதுவுக்கு
இந்தக்
கூக்குரல்
விளங்குமா?

விழுந் தெழுந்து
அவன்
மண்ணில்
விளையாடிக்
கொண்டிருந்தான்

இன்னும்
இரண்டு ஆண்டுகள்
எட்டி நடந்தன

கண்ணாய் விளங்கிய
முத்தலிபுவும்
மண்ணானார்.

எட்டு வயதில்
முகம்மது
எல்லாம் இழந்தான்
பட்ட மரமா?

அபுதாலிப்.....
அப்துல்லாஹின்
அண்ணன்.

பிஞ்சு
முகம்மதுவின்
பெரியதந்தை.

அஞ்சாய் என்று
அபயம் தந்தார்

பெரியப்பாவோடு
பிள்ளை அவனும்
கூரியோடு
ஒட்டிக்
கொண்டான்.

வளரவளர
முகம்மது
வாணிபத்தில்
வசமானான்.

இப்போது
இருபத்தைந்து வயது
இளைஞன் அவன்

உருவத்தைக்
கண்டாகி
பெண்கள்
உறங்கவே மாட்டார்.

அழகும்
ஆண்மையும்
அவனை
ஆக்ரமித்தன.

கதிஜா
என்றொரு
கைம்பெண்.

நாற்பது
வயதானாலும்
நற்கையவள்
பார்ப்பதற்கு
நல்ல அழகு.

வனப்பும்
வாலிபமும்
அவள் வசம்.

தொழிலுக்காக
அந்தத்
தோகையிடம்
சென்றான்
முகம்மது
தொட்டது
நெஞ்சம்.

கதீஜாவின்
சிறிய தந்தை
கை கொடுத்தார்.

அபுதாலிபும்
ஆசிரிவதித்தார்
காட்டில்
எறித்த நிலா
முகம்மது
வீட்டு நிலாவானது.

முப்பத்தொன்பது வயது
முகம்மதுவுக்கு
எந்நேரமும்
அவன்
ஏகாந்தத்தில்

குகையொன்று
அவன்
கோயிலானது

தியானத்திற்கேற்ற
திருத்தலம் அது
தினமும் முகம்மது
அங்கே தான்

ஹிரா
என்றந்தக் குகை
முகம்மதுவின்
வாழ்க்கையைக்
கீழ்மேல்
ஆக்கியது

நீராகாரம்
இன்றி
அவர்
நிறைந்த அமைதியில்
நிலைத்தார்.

புலன்கள்
ஐந்தும்
முகம்மதுவுக்குத்
தொண்டு
புரிந்தன
நலம் தரும்
ஞானம்
அவரை
நாடி வந்தது.

சித்தக் குளத்தில்
ஆயிரம்
சிந்தனை அலைகள்
ஆயினும்
முகம்மது
தெளிந்த நீரானார்.

குகையில்
ஒரு நாள்
முகம்மது
குளிர்ந்த முகத்தோடு

அப்போது
மீன்னல் கீற்றொன்று
மிதந்து வந்தது
மெல்ல

பேரதிர்ச்சி
முகமதுவுக்கு
இருட் குகையில்
இப்படியொரு
எழில் விளக்கா?

வந்த உருவம்
வாய் மலர்ந்தது

வஹீ ஒதுக.

எடுத்தடுத்து
அதிர்ச்சி.

எடுத்துச் சொன்னார்
முகமது
எனக்கு
எழுத்தே தெரியாது
மீண்டும் அந்த
மின்னல்
மெல்ல
ஒளிரிந்தது.

ஒதுக .....
ஒன்றும் புரியாத
முகமது
அதே பதிலையே
உரத்துச் சொன்னார்.

முன்று நடவை
முயன்றது
அந்த
மோகனம்
முடியவில்லை.

இறுதியாக
இப்படிச் சொன்னது.
அந்த
எழில் நிலா.

படைத்தோனின்
பரிசுத்த நாமத்தை
எடுத்தோதுக.

சதையிலிருந்தே
மனிதனைச்

சர்வேசுரன்
படைத்தான்.

அறியாதவற்றை
மனிதனுக்கு
அவனே
அறிவித்தான்.

வடிவமது சொன்னதை
முகம்மது
அப்படியே
வசனித்தார்.

திருவொளி
மறைந்தது

திகைத்தார்
முகமது

இல்லம் திரும்பிய
முகமது
எல்லாம் சொன்னார்
இனியவளிடம்

இறுதித் தூதர் இவரே
ஏந்திழையின்
இதயம் பூரித்தது

இருளை வெல்லும்
குர் ஆனின்
இனிய வாசகங்கள் சில
ஓர் இரவு
இறங்கி வந்தன
அருள் வெள்ளம்
அரேபியாவில்
அலைமோதியது.

வான விளக்கு
எரியும்
வனாந்தரத்திலி
ஞான விளக்கானார்

முகம்மது
நாலு திசையும்
அவரிடம்
நடந்து வந்தன

இவரா?
எழுத்தறிவில்லாதவர்
அவனியின்
முகத்தில்
ஆச்சரியக் குறி!

முகமது
இப்போது
முற்றுமுணர்ந்த
நபி,

இஸ்லாம்
அவர் கண்ட
இறைவேதம்

இப்ராகிம் நபியின்
வாரிசு
இவரே.

முசா நபி
ஒரு
முன்னோடி
ஈசா நபிக்கு
இளையவர்

ஞானி
நபியின்
நாவசைந்தது

மனிதன்
உருவில்
மறைபொருளா?
புன்மையில்
தோன்றுமா
புனிதம்!

கல்லைச்
செதுக்கினால்
வருவது
கலை
அது
எப்படிச்
கடவுளாகும்?

நிழல்
நிஜமாகுமா?

அல்லாவே
எதற்கும்
ஆதாரம்

எல்லாம்
வல்லவனை
எப்படிச்
சிலையாகச்
செய்யலாம்?

அருபி அவள்
ருபம் எதற்கு?

லீக்கிரகங்களால்
விக்கினமே

தெய்வம் ஒருவனே
தெரிந்துகொள்
உய்யும் வழி
அவன்ஒருவனே

ஆயிரம் தெய்வம்
என்பது
அபஸ்வரம்
தாயன் நபி
துணிந்து
சொன்னார்

சூரியனும்
நட்சத்திரமும்

சுயம்பு அல்ல
சூத்திரதாரி
அல்லாவே.

உயிர்ப் பலியை
உடனே நிறுத்துக
உரத்துச் சொன்னாரி
நபி

இரக்கமுள்ளவன்
இறைவன்
அவனுக்கேன்
இரத்தாபிஷேகம்?

அடிமையாக
யாருமில்லை

அந்தஸ்தைத் தருவது
ஒழுக்கம்
அதிகாரமோ
பணமோ அல்ல

சுதந்திரம்
பெண்களின்
சொத்து

கைம்மை மீது
காறி உமிழ்க
வையத்தைப்
புதிய வழியில்
நடத்துக

நபியின்
வார்த்தை
மக்காவுக்கே
நஞ்சானது

பூர்வீகச் சிந்தனைகளின்
புகலிடம்
அது
பொங்கி எழுந்தது

சொந்தமே
நபியைச்
சொத்தித்தது

பந்தமே
அவரது பகை

பகை
படையெடுத்தது
பயந்தார்
அபுதாலிப்

பேரிய தந்தையிடம்
பெருமான்
சொன்னாரி

இஸ்லாமே
எனது வேதம்
என்னுயிரும்
இதற்கே

அபுதாலிப்
அமைதியானார்

சுதிஜா
நபியின்
வலது கரம்

மக்கா எங்கும்
மறை
முழங்கியது

ஆயினும்
பாலைவனத்திக்
பகைத்தீ
தொடர்ந்து
பற்றி எரிந்தது

சும்மா விடலாமா
முசும்மதுவை! அவன்
சொல்வதெல்லாம்
சுத்தப் பொய்

முந்தையர்
எல்லாம்
முட்டாள்களா?

வீந்தை
அவன் வேதம்

மக்கா
இவனை
மன்னிக்காது

மரணம்
இந்த
மண்ணிலேயே

கல்மழை
பொழிந்தது
காடையர்
கூட்டம்

அல்லா
நபிக்கு
அபயமளித்தார்

புள்ளி
மானைச் சுற்றி
புலிகள்
கூட்டம்

வீட்டைச் சுற்றி
உலை
விரிக்கப்பட்டது

விண்ணகம்
விண்ணுரைத்தது

விரைந்து செல்
வேறிடம்

அழியா நட்பின்
அடையாளம்
அபூபக்கர் சித்திக்

ஒளிக்கு
இருள்
உதவியது

மக்கா
மதினாவைச்
சேர்ந்தது

மகிழ்ச்சி வெள்ளத்தில்
மதினா
புகழ்ச்சி மொழிகள்
பூமி எங்கும்

பிணைக் கொடிகள்
வானில்
பின்னிக் கிடந்தன

நறுமணத் தைலங்கள்
நான்கு திசையும்
திருமணம் பரப்பும்
தித்திக்கும்

தரையெல்லாம்
கோலங்கள்
தங்க விரிப்புக்கள்

சாலையின்
இருமருங்கும்
சந்திரோதயங்கள்

பர்தா முகிலுக்குள்ளே
பால் நிலவுகள்

சோலை மலரைத்
தொட்ட காற்று
சுகந்தம் அள்ளிச்
சொரிந்தது

சூரியன் அன்று
சுடவேயில்லை
சூரியன் அவன்
அடக்கமானான்

பாலைவனம்
பனியாய்க்
குளிர்ந்தது

சோதி மயம் மதினா
சொர்க்கமும்
தோற்றுப் போம்

ஒட்டசத்தில்
பவனி வந்த
நடிகள் நாயகம்
ஓரிடத்தில்
இறங்கினார்

கட்டி அணைத்தது
மதினா
கடலின் கரை
உடைந்தது
மதினா சூடியது
மகுடம்

கோபத்தில்
மக்கா
கொழுந்து
விட்டெரிந்தது
மதினாவுக்கு
அது
மடல் அனுப்பியது

பிரிவினைக்காரன்
முகமது நபியைப்
பிடித்துத்தா

கட்டளை
காற்றில் பறந்தது

போர் மேகத்துள்
அரேபியா வானம்
புதைந்து போனது

மண்ணின் வாசனை
அதன்
மைந்தர்களிடம்

முரட்டுத்தனமே
அவர்களின்
முதுகெலும்பு

சண்டை
என்றால்
சர்க்கரை
பொங்கல்

வில்லும் அம்பும்
விரல்களில்
கல்லும்
ஆயுதமானது
கைகளில்

வைத்த குறி
வழுவுமாமோ?
பொய்த்த உடல்
பூமியிலே புரண்டது

இளநீர்க்
குலைகளாக
எதிரிகளின்

தலைகள்
செருக்களம்
செங்கடலானது

பிணக் குவியல்கள்
பிரமிட்டுகளாக
வனாந்தரம்
வாய் விட்டமுதது

வளைக்கரங்களிலும்
வாள்கள்
கிழவி கூட
எதிரியைக்
கிழித்தெறிந்தாள்

நபியின் கையில்
வாள்
நர்த்தனமாடியது
நரிகளுக்கும்
நாய்களுக்கும்
நல்ல வேட்டை

இஸ்லாமின்
வரலாறு
இரத்தத்தால்
எழுதப்பட்டது

மக்கா தோற்றது
மதினா வென்றது

ஈசா நபி
இன்னுயிர் நீத்து
600
ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு
ஒரு நாள் .....

அறுபத்து மூன்று வயது
நபிகளை
அந்திமம்
காய்ச்சலி எனும் பேரில்

கட்டித்
தழுவுகிறது

சகாராம்
பாலைவனமாக
அவரது சரீரம்
ஆனால்.....
உள்ளமோ

அல்பஸ் மலை
உச்சியாக .....

நன்மொழிகள்
நபியின் இதழ்களை
நனைக்கின்றன.

அல்லா ஒருவனே
அனுக்கஞ்சுக

நல்லோர்க்கு
நன்றி
சொல்க

கல் மனங்கள்
கசியட்டும்
உள்
கருணையாலே

தீமை
நல்ல முஸ்லிமைத்
திண்டாது

அநாதையின்
இல்லமே
அல்லாவின்
பள்ளிவாசலி

அறியாமையே
ஒரு மனிதனின்
வறுமை

சகோ நரத்துவமே
நான் சொல்லும்
சமயம்

சரியான
வழியிலேயே
பொருளைச்
சம்பாதிப்பீர்

அழகிய
ஆத்மாவே
ஒரு
பெண்ணின்
அலங்காரம்

இறைவனை
நம்புவோன்
அடுத்தவனை
இம்சிக்கலாமா?

நாவினிருந்தே
குற்றங்கள்
நாளும்
பிறக்கின்றன

பல மனைவியரும்
பக்கத்தில் இருக்க
நல உரைகள்
நாவில் இருந்து பிறக்கின்றன

வாழ்வு
அவர் வசமிருந்து
போகின்றது

கத்தி
அழுகின்றனர்

அவர்
கரம் பற்றியோர்
கண்ணீர்க் கடகி
பெருக்கெடுக்கின்றது

சகாராப் பாலவனம்
மீண்டும்
சாகரம் ஆகின்றது

மதினா
முழுவதும்
அவர்
மனையிலி
கூடுகின்றது

ஒட்டகங்களும்
ஒடி வந்து
அவர் உடலை
எட்டிப் பார்க்கின்றன.

உணர்ச்சி அலைகள்
எங்கும்
உரத்து வீசுகின்றன

மண்
குளிர்த்தாலும்
மனங்கள்
கொதிக்கின்றன

அப்போது
அமைதியின் வடிவம்
அபூபக்தர் சித்திக்
எழுந்து நிற்கின்றார்

இமாம் அவர் இதழ்கள்
விரிகின்றன.

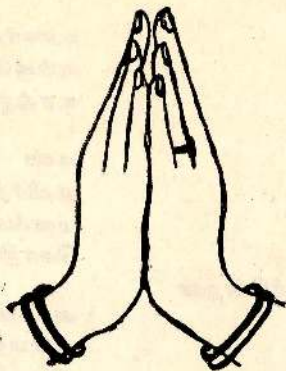
ஒளி
ஒடிப்போனது
அரேபியா
முழுவதும்
ஒரே இருள்

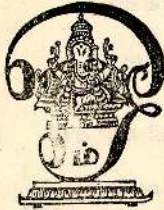
நீரில்
குளித்தன
அவரின்
நெத்திரங்கள்

வானமும்
தன்
வசமிழந்தது

வனாந்தரத்திலு
மழைப் பூக்கள்
வந்து விழுகின்றன ,

அகிலா .....
அகிலா .....
எல்லா
இதயங்களும்
மேலே
எழுகின்றன .....

பரமஹம்சர் ஒரு ஞானப்பழம்

ஆண்டிக் கோலத்தில்
ஓர் அந்தணன்
அவன்.....

சந்திரமணி தேவியின்
வயிற்றில்
வந்துதித்த சூரியன்

வங்கம்
இவனது வருகையால்
தங்கமாகப்
பிரகாசித்தது

கரையில்லா
சந்தோசக் கடலில்
காமாப் புலர்
முழங்கியது

காளி அருள்
அவனுக்கு
கடல் போல
வாழி என
அவள் வாழ்த்தினாள்

ஞானம் அதனால்
இவனிடம் நடந்து வந்தது
வானம் குனிந்து
வணங்கியது

தட்சணேஸ்வரமும்
ஒரு
தத்துவப்பாடசாலையானது

பூசாரி அவன்
பூமியைப் புனிதம்
செய்ய வந்த
ஆசாரி

பிறப்பால்
பிராமணன் தான்
ஆனால்
பிராணிகள் அனைத்திலும்
பிரமத்தைக் கண்டவன்

புலியிலும் பிரமத்தைப்
பூசித்தவன்

புத்தகப்பூச்சி
நரேந்திரன்
இந்தப் பூசாரியிடம் தான்
நித்திய ஞானத்தை
நிறையவே பெற்றான்

'நான்' இல்லாத
ஞானி இவன்

திருமாலின்
ஒரு அவதாரம்

ஆன்மீகமே
இவனது அறம்
தபமே தாகம்
நிஸ்டையே இஸ்டம்

வேதாந்தமே
நெஞ்சில் வீற்றிருந்தது

பேதம் எதுவும்
இவன்
பிறப்பிலேயே இல்லை

நான்கு வேதங்களையும்
இவன் நாவே
தாங்கியது

கிதையே
இவனின் ஆன்மகீதம்

சாதீசமய பேதம்
இவன்
சரித்திரத்திலேயே இல்லை

இயேசு கிறிஸ்துவும்
இவன் கண் முன்
இறைவனே

இஸ்லாம் நெறியிலும்
தன்
இஸ்ட சத்தியைக்
கண்டவன்

பாஷ்ய வயதிலேயே
பற்றுத்து
கௌபீனத்தோடு
காட்சி தந்தவன்

பார்ப்பதெல்லாம்
இவனுக்கு
பரமாத்மாவே

ஏக பத்தினி வீரதன்
இராமன்
ஆனால் இவன்
எப்போதும் ஏளாந்தியே

பார்த்தவர்களுக்கு
கதாதரர் ஒரு
பைத்தியக்காரன்
பாமரன்

இராமனும் கிருஷ்ணனும்
இந்த
இராமகிருஷ்ணனே

ஆனாலும்
இவன் ஓர்
அத்வைதக்காரன்

பரமஹம்சர்
ஒரு ஞானப்பழம்

பழம் இதனைப்
பக்குவமாய் உண்போம்
வளம் தரும்
வாழ்வு வரும்

ஓர் அரை நிர்வாணியின் நினைவாக...

போர்ப்பந்தர்
ஓர்
பூர்வீகக்கிராமம்

இந்தியாவின்
சூரியன் நீ
இங்கே தான்
உதயமானாய்

மனிதனாகப் பிறந்து
மகாத்மாவாக
மறைந்தவன் நீ!

தென்னாபிரிக்காவே
உன்னுள்
தீபம் ஏற்றியது

வெள்ளையரின்
கறுப்பு மனத்தை
அந்த
வெளிச்சந் தான்
உனக்கு
வெளிப்படுத்தியது.

தேசத்திற்காக
நீ செய்த
முதல் தியாகம்
முப்பத்தேழு வயதில்
முழுத்தூறணியானது

அகிம்சை எடுத்த
அவதாரம் நீ
அதனால் தான்
ஆங்கில

ஏகாதிபத்தியம்
உன் முன்
அற்பமானது

இந்தியா
உனது
இதயத்தில்
இருந்ததால் தான்
வீட்டிலேயே
குடும்பத்தை
விட்டுவிட்டாய் நீ.

சத்தியாக்கிரகம்
என்பதே
உனது
சத்தியவாழ்வின்
வெளிப்பாடுதான்.

அகிம்சையால்
ஒரு நாட்டின்
விடுதலையை
அடையலாம்
என்பதன்
அடையாளம் தான் நீ

அடக்கு முறை
உனது
ஆன்மீக பலத்தை
அடக்கியதா?
இல்லை.....
இன்னும் அது
ஆறாகப் பெருக்கியது.

அசாதாரணமான
இந்த
ஆன்மீகப் பலமே
தீவிரவாதி
பாரதியைக் கூட
உன்பக்கம்
திரும்பச் செய்தது.

திண்டாமை
இந்திய தேசத்தின்
தீராத வியாதி.

வியாதியைத்
தீர்க்கப் புறப்பட்ட
வித்தியாசமான
மருத்துவன் நீ!

மனிதர்கள்
இறைவனின்
மக்கள்
ஹரிஜன் என்ற
வாரித்தை
இதைத் தானே
காட்டுகிறது.

கிராம ராஜ்ஜியமே
உனது
இராமராஜ்ஜியம்
மக்களெல்லாம்
இராமனின்
மறுபதிப்புக்கள்

பல்லுப் போனாலும்
உரிமைக்காக
மல்லுக்கு நின்ற
மறவன் நீ!

மதத்தை நம்பிய
நீயும்
மாக்கை நம்பிய
நேருவும்

இறுதிவரை
ஒன்றாக இருந்தமை
உலக அதிசயங்களில்
ஒன்று.

வலப்பக்கம்
ராஜாஜியையும்
இடப்பக்கம்
நேருவையும்
உன்னால் தான்
வைத்திருக்க முடிந்தது.

சுபரிமதி
ஆச்சிரமத்தின்
சந்நியாசி நீ!

ஆச்சிரமத்தில்
வாழ்ந்த
ஒரேயொரு
அரசியல் தலைவன்
உலகத்தில் நீதான்.

சந்நியாசியாகிய
உன்னால்தான்
பிரிட்டிஸ் சாம்ராஜ்ஜியம்
சரிந்தது.

வன்முறை
உனது வழியில்ல
சுபாஸ் சந்திரபோஸ்
அதைச்
சுவீகரித்துக்
கொண்டாலும்
உனக்கு அது
கடு நெருப்பே

பகவத் சிங்கும்
வாஞ்சி நாதனும்
பற்றி எரிந்த
அந்தப்

பயங்கரமான
நெருப்பே!

புத்தரின்
அகிம்சையும்
யேசுவின்
கருணையும்
உன்னிடமே
புதுப் பிறவி எடுத்தன.

சத்திய சோதனையே
உனது சரித்திரம்.

பகவத் கீதையே
உனது
பரிசுத்த வேதம்.

அரசியலில்
ஆன்மிகம்
உனது
அதிசயக் சலவை.

சிறைச்சாலை
உனக்குத்
தவச்சாலை.

ஆங்கிலேயர் கண்ணில்
நீ
அரை நிர்வாணிதான்
ஆனால்
உன் ஆன்மீக பலத்தின்முன்
அவர்கள்
அரைக்காசுகள்.

இங்கிலாந்து சென்ற போதும்
நீ இந்தியனே
ஓர்
அங்குலம் கூட
அசையவில்லை.
பதவி ஆசை
உள்ளைப்
பற்றியதேயில்லை.

பரதன் நேருவுக்குப்
பட்டம் சூட்டி விட்டு
நவகாளிக்கு
நடந்து சென்ற
அயோத்திராமன் நீ!

தீவிரவாதி
திலகரும்
நீயும்
வெவ்வேறு
திசையே
ஆயினும்

ஈர்ப்பு
உங்கள்
இருவரிடையேயும்
இருந்தது.

கோகலேயே
உனது
அரசியல் குரு.

குருவே
வியக்ஞமளவிற்கு
பல கோடிச்சீடீர்களைக்
கொண்டவன் நீ.

துப்பாக்கிக் குண்டுகள்
உன்னைத்
துளைத்தபோது
அன்பும் அகிம்சையும்
அநாதைகளாயின.

கோட்சேயா
உனக்குக்
குறிவைத்தவன்?

இல்லை
பயங்கரவாதம்
அது
இந்தியா செய்த
பாவம்!

கிரிக்கெட் கிரீடம்

கிரிக்கெட் வெற்றி
இலங்கை சூடிய
தங்கக் கிரீடம்

சின்னஞ் சிறிய
தேசத்தின்
பென்னம் பெரிய
வெற்றி இது

உலகிலேயே இன்று
உயரப் பறக்கும்
தேசியக் கொடி
எங்கள்
தேசத்தினுடையது தான்

ஆடி அடங்கியது
அவுஸ்திரேலியா
ஒடி அடித்த
இலங்கையின் உற்சாகத்தால்

இங்கிலாந்தோ
அவுஸ்திரேலியாவோ
எங்களிடம் இனி
எடுபடா:

அரவிந்த டி சில்வாவின்
விந்தையால் தான்
உலக வின்ஸ் கின்னம்
எங்களிடம்
ஒடி வந்தது

கடாபி அரங்கில்
கேட்ட கை ஒலி
வீடாத மழையையும்
வென்றது

மார்க் ரெயிலரா
இல்லை
ரணதுங்காவா?

பாகிஸ்தானில்
உலகம்
பார்த்துவிட்டது

இந்தியாவுக்கும்
இது
எதிர்நீச்சலே

அதிரடி ஆட்டக்காரர்
அரவிந்த டி சில்வா
ஒரு புதிர் தான்
விளையாட்டில் நாடிகள்
வீரர்களே
சந்திரிகாவின் ஆட்சியில்
இது ஒரு சரித்திரம்

அடுத்த உலகக்
கின்னத்தையும்
எங்கள் கைகளே
எடுத்துக் கொள்ளும்
இதில் என்ன சந்தேகம்
இனப் பிரச்சனையால்
கீழே
இறங்கிய தேசம்
இந்த வெற்றியால்
மேலே
எழுந்து நிற்கிறது
ஒன்று பட்டால்
வானத்தையும்
ஒரு கை பாரீக்கலாம்
பாடம் ஒன்று
படித்துக் கொண்டோம்
இலங்கை இன்று
இமயம் இதை
எண்ணி எண்ணி
மகிழ்வோம்
எழுந்தாடுவோம்!

70 இல் இருந்து...

— கட்ட பொன்	— கவிதை
— பயணம்	— கவிதை
— தரோணர் சபதம்	— நாடகம்
— எண்ணத்தில் நீந்துகின்றேன்	— கவிதை
— தமிழ்ப்பாவை	— கவிதை
— பாலர் தமிழ்ப்பாட்டு	— கவிதை
— கடற்கரைப்பூக்கள்	— கவிதை
— இனிக்குந் தமிழ்	— இலக்கியக் கட்டுரை
— ஒரு பூ மலர்வின்றது	— நாடகம்
— Culture and Civilization.	— ஆதிசிலக் கட்டுரை.
— விபுலாநந்தம்	— கட்டுரை
— அருளாளர் அந்நோணியார்	— புதுக்கவிதை
— கிறிஸ்து தத்துவம்	— புதுக்கவிதை
— சின்னச் சின்னக் கதைகள்	— கதை
— சின்னச் சின்னப்பூக்கள்	— கவிதை
— ஆசிரியன் ஓர் அட்சயபாதிரம்	— புதுக்கவிதை
— கிறிஸ்து காவியம்	— காவியம்
— சிறுகதை விமரிசனம்	— விமரிசனம்
— புதுக் கவிதைப்புத்தகம்	— புதுக்கவிதை